

การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

อมลินทร์ศรี ศรีบัวนำ

รายงานการค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

อมลินทร์ศรี ศรีบัวนำ

รายงานการค้นคว้าอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษา

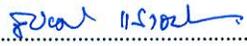
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลดิษฐ์ แสงอาสาวิริยะ)

วันที่ 1 เดือน ๕.๑ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญนิศา เตชเทกิง)

วันที่ 1 เดือน ๕.๑ พ.ศ. ๒๕๕๙

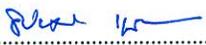
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(อาจารย์ ดร.ริญญภัทร์ เขจรนันท์)

วันที่ 1 เดือน ๕.๑ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประธานอาจารย์ประจำหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลดิษฐ์ แสงอาสาวิริยะ)

วันที่ 1 เดือน ๕.๑ พ.ศ. ๒๕๕๙

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุรภัทร วาฤทธิ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 2 เดือน ๕.๑ พ.ศ. ๒๕๕๙

ชื่อเรื่อง	การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นายอมลินทร์ศรี ศรีบัวนา
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.จกมลปตินทร์ แสงอาสาวิริยะ

บทคัดย่อ

เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน ที่ทางวัดศรีสุพรรณ ได้มีการสร้างอุโบสถเงิน ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวได้เข้ามาเยี่ยมชมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จึงมีผลทำให้ทางวัดศรีสุพรรณนั้นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารงานในด้านต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาถึงการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่วัดศรีสุพรรณ เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ ให้เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวชาวไทย ทฤษฎีโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ได้ประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ประชากรที่ศึกษาคือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่วัดศรีสุพรรณ จำนวน 400 ราย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-39 ปี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท มีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณคือช่วงเย็น สำหรับองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดคือในด้านสถานที่ และมีความพึงพอใจในระดับมากในด้านการไหลทางกายภาพ ด้านบุคลากรด้านการให้บริการ ตามลำดับ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ พบว่า นักท่องเที่ยวแนะนำให้มีการปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบโลจิสติกส์ในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพด้านการไหลของสารสนเทศด้านการให้บริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร

Title	Logistics Management for Tourism in Srisupan Temple, Muang District, Chiang mai Province
Author	Mr. Amalinrut Sribuanam
Degree of	Master of Business Administration in Business Administration
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Jongkonbordin Saengasapawiriya

ABSTRACT

The silver ordination hall of Srisupan temple was built in 2004 which attracted a lot of tourists to visit. Later on, the temple had to improve management in various aspects. This made the researcher be interested in a study on logistics management for tourism of the temple. The objectives of this study were to investigate the logistics management for tourism in Srisupan temple, Muang district, Chiangmai province. Logistics theory for tourism was applied to this study. The population in this study consisted of 400 Thai tourists visiting Srisupan temple.

Findings showed that most of the informants were 30-39 years old, employees or state enterprise employees and their an average income was more than 25,000 baht per month. They visited Srisupan temple in the afternoon for relaxation most. Place was the logistic component which the informants were satisfied with it at a highest level. The following were found at a high level :physical flow, personnel, and service, respectively. Besides, the following were suggestions for improvement of the informant: physical flow, information flow, service, place, and personnel.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งในเชิงวิชาการ และการสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในการเรียนรู้ให้กับผู้วิจัยอย่างมีนัยสำคัญ ทำให้ผู้วิจัยได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดต่างๆ ที่สามารถนำไปปรับใช้ในการทำงาน และการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี โดย ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จงบดินทร์ แสงอาสภวิริยะ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษณิศ เทชเถกิง อาจารย์ ดร.ริฎญาภัทร์ เขจรนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม ที่ได้กรุณาดูแล ชี้แนะให้แนวความคิด และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการ และขั้นตอนใน การศึกษาวิจัย ตรวจสอบ ชัดเกล้าเนื้อหา และให้คำแนะนำเพิ่มเติม ตลอดจนเป็นกำลังใจในการฝ่า ฝืนอุปสรรคทั้งหมด ตั้งแต่แรกเริ่มจนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จโดยสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ที่มีความเชื่อมั่นในตัวลูกจนถึงที่สุด ความห่วงใยที่ ได้รับเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้วิจัยฉบับนี้สามารถผ่านปัญหาออกมาได้ นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคน สำหรับกำลังใจและมิตรภาพที่เป็นพลังให้ผู้วิจัยสามารถปฏิบัติภารกิจสำคัญครั้งนี้สำเร็จลุล่วง ในที่สุด

อมลธิรัศมี ศรีบัวนำ

สิงหาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(9)
สารบัญภาพผนวก	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตการศึกษา	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	8
วัดศรีสุพรรณ	13
แนวคิดโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว	21
แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	26
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและการวิเคราะห์ความพึงพอใจ	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
ภาคสรุป	35
กรอบแนวคิดในการวิจัย	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
สถานที่ดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	44
ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา	44
บทที่ 4 ผลการวิจัย	45
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว	45
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	49
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์ สำหรับการท่องเที่ยว จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	55
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิจัย	63
อภิปรายผลการวิจัย	63
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	73
ภาคผนวก ข ภาพบรรยากาศในการเก็บข้อมูลวิจัย จากนักท่องเที่ยวชาวไทย	82
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	89

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศ	45
2	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอายุ	46
3	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านสถานภาพ	46
4	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านการศึกษา	47
5	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอาชีพ	47
6	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	48
7	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา	49
8	ข้อมูลวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางครั้งนี้	50
9	ข้อมูลช่วงเวลาที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด	50
10	ข้อมูลช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาเที่ยวในสถานที่แห่งนี้	51
11	ข้อมูลช่วงเดือนที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด	51
12	ข้อมูลพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	52
13	ข้อมูลการเดินทางครั้งนี้มากับใคร	52
14	ข้อมูลกิจกรรมที่ทำในสถานที่แห่งนี้พร้อมกับการท่องเที่ยว	53
15	ข้อมูลการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของสถานที่แห่งนี้	54
16	ความต้องการเข้าถึงข้อมูล	54
17	การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง (ยกเว้นค่าเดินทาง)	55
18	ด้านการไหลทางกายภาพ	56
19	ด้านการไหลของสารสนเทศ	57
20	ด้านการให้บริการ	58
21	ด้านสถานที่	59
22	ด้านบุคลากร	60
23	สรุปความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	61

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมในภาคเหนือ	2
2	แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย	2
3	แผนที่วัดศรีสุพรรณ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	3
4	ผังจำลองบริเวณวัดศรีสุพรรณ	6
5	รูปป้ายวัดศรีสุพรรณ	13
6	พระพุทธรูปปฏิหารีย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้าเจ็ดตื้อ)	16
7	เจดีย์วัดศรีสุพรรณ	16
8	พระวิหารวัดศรีสุพรรณ	17
9	อุโบสถเงิน	18
10	หลักศิลาจารึกวัดศรีสุพรรณ	18
11	หอไตรวัดศรีสุพรรณ	19
12	องค์พระพิฆเนศ วัดศรีสุพรรณ	19
13	ป้ายทางเข้าวัดศรีสุพรรณ	20
14	ซุ้มประตูทางเข้าวัดศรีสุพรรณ	21
15	กรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว	24
16	แบบจำลองการวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	32
17	กรอบแนวคิดในการวิจัย	39

สารบัญภาพผนวก

ภาพผนวกที่		หน้า
1	การเก็บข้อมูลทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วันที่ 6 ก.พ. 59	90
2	การเก็บข้อมูล ถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 20 ก.พ. 59	84
3	การเก็บข้อมูล วันที่ 20 ก.พ. 59	84
4	การเก็บข้อมูล ถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 21 ก.พ. 59	85
5	การเก็บข้อมูล วันที่ 21 ก.พ. 59	85
6	การเก็บข้อมูลถ่ายกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 27 ก.พ. 59	86
7	การเก็บข้อมูล วันที่ 27 ก.พ. 59	86
8	การเก็บข้อมูลถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 28 ก.พ. 59	87
9	การเก็บข้อมูล วันที่ 28 ก.พ. 59	87
10	การเก็บข้อมูลถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 5 มี.ค. 59	88
11	การเก็บข้อมูล วันที่ 5 มี.ค. 59	88

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาคเหนือของไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความโดดเด่นและมีมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาช้านานจึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือเป็นปลายทางท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางไปเยือนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เมื่อประกอบกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในปัจจุบันทั้งทางบกและทางอากาศช่วยอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น เอื้ออำนวยต่อการขยายตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (เช่น การพำนักระยะยาว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงอาสาสมัคร (Volunteer Tourism) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น) ให้กับแหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จากเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือ ความสะดวกสบายในการเดินทาง และแนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ส่งผลดีต่อภาคการท่องเที่ยวของภาคเหนือ โดยเฉพาะการลงทุนในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ให้มีความพร้อมรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะข้างหน้า การท่องเที่ยวในภาคเหนือพึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นตลาดหลัก ด้วยสัดส่วนกว่าร้อยละ 80 โดยในปี 2555 มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือรวมทั้งสิ้นจำนวน 22,804,190 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.7 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และคิดเป็นร้อยละ 11.5 ของจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งประเทศ ในจำนวนนี้ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 19,130,690 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 3,673,500 คน (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2557: ระบบออนไลน์)

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นปลายทางท่องเที่ยวยอดนิยมอันดับ 1 ในภาคเหนือของบรรดานักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในปี 2557 ตลาดท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวแม้ในอัตราที่ชะลอตัวเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติเดินทางไปยังจังหวัดเชียงใหม่รวมทั้งสิ้นประมาณ 7.52 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 เมื่อเทียบกับปี 2556 (ที่ขยายตัวร้อยละ 7.9) และก่อให้เกิดเม็ดเงินสะพัดเข้าสู่ธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่คิดเป็นมูลค่าประมาณ 62,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.9 เมื่อเทียบกับปีที่แล้วที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่าสร้างรายได้ท่องเที่ยวมากเป็นอันดับ 1 ของภาคเหนือ โดยมีมูลค่า 53,863 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.3 ของรายได้ท่องเที่ยวภาคเหนือโดยรวม รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่รายได้ท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 18.3 ด้วยมูลค่า 18,817 ล้านบาท และตามมา

ด้วย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ และตาก ด้วยสัดส่วนร้อยละ 5.5 ร้อยละ 4.3 และร้อยละ 4.0 ตามลำดับ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2557: ระบบออนไลน์)

ภาพที่ 1 แสดงเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมในภาคเหนือ

สำนักงานสถิติแห่งชาติร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ ททท. สำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย ปี 2557 ครอบคลุมประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปทั่วประเทศพบได้ ดังนี้ จากรูปภาพที่ 2

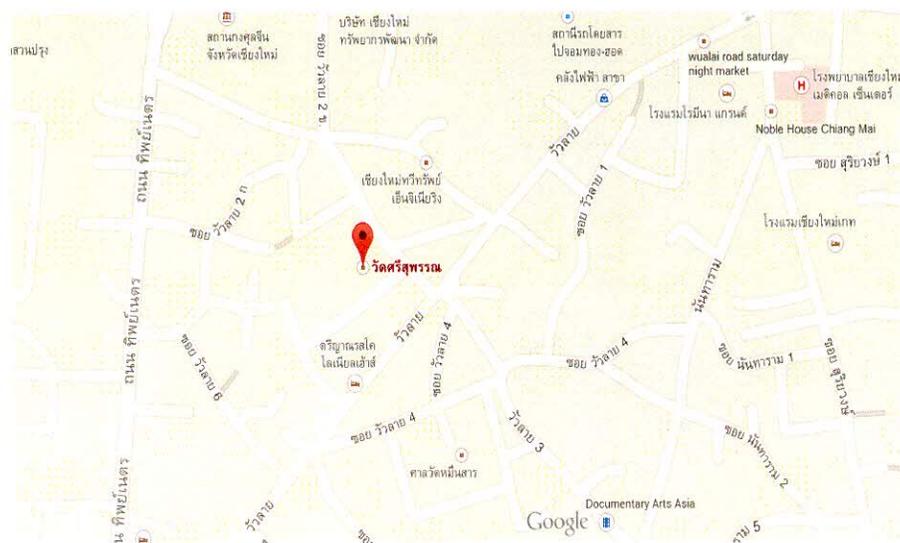
ภาพที่ 2 แสดงพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ที่มา: Matichol Online (2557: ระบบออนไลน์)

จะเห็นได้ว่าจากสถิติดังกล่าว แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมมากเป็นอันดับที่ 2 ในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

วัดศรีสุพรรณ เป็นวัดที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างเป็นที่น่าสนใจ ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดให้วัดศรีสุพรรณ เป็น 1 ในเส้นทางท่องเที่ยว 12 เส้นทางวัฒนธรรม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งวัดศรีสุพรรณ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองเชียงใหม่ เป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น มีศาสนสถานที่น่าสนใจอาทิศิลปกรรม หัตถกรรมการทำเครื่องเงินวัวลาย โดยอาศัยมิติทางพระพุทธศาสนา และมีมิติด้านการอนุรักษ์ทางภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นตัวนำเสนอ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงวัฒนธรรม, 2557)

สาเหตุที่ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังวัดศรีสุพรรณเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมื่อปี พ.ศ. 2547 ได้มีการก่อสร้างอุโบสถเงินขึ้น เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปฏิหารีย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้าเจ็ดตื้อ) ประดับตกแต่งด้วยช่างฝีมือภูมิปัญญาชาวบ้าน หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัวลาย เลือกใช้วัสดุเงินบริสุทธิ์ระดับสูงสำคัญและปลอดภัย วัสดุอลูมิเนียมใช้เป็นวัสดุแทนเงินระดับทุกระดับรวมทั้งหลัง เป็นหลังแรกของโลก ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าไปท่องเที่ยวชมความงดงามเป็นจำนวนมาก ทางวัดศรีสุพรรณจึงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน รวมถึงการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวเยี่ยมชมที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 38)

ภาพที่ 3 แผนที่วัดศรีสุพรรณ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว คือระบบบริการการท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจกับการจัดการการไหลเวียนของนักท่องเที่ยว การไหลเวียนของข้อมูลการท่องเที่ยว และการจัดการการไหลเวียนของกระแสเงินไปพร้อมๆ กัน การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ดีจะสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ได้จำนวนหลายเส้นทาง อีกทั้งเพื่อเป็นการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในวัดศรีสุพรรณ ให้เกิดความประทับใจ กลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก สามารถเพิ่มสัดส่วน รายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (GDP) ให้สูงขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลการวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เพื่อนำผลไปพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สามารถอยู่ยั่งยืนและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ จังหวัดและท้องถิ่นนั้นได้นั้น ต้องมีสิ่งดึงดูดอะไรบางอย่างที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยว และเกิดความพึงพอใจในขณะท่องเที่ยว จนเมื่อเดินทางกลับไปแล้วก็ยังมีความต้องการมาเที่ยวซ้ำในครั้งต่อไป สิ่งดึงดูดเหล่านั้น มักได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความอยากเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น การมีถนนคนเดินทุกวันเสาร์ ความเป็นเอกลักษณ์เป็นหนึ่งเดียวในโลก ความเป็นมิตรของคนท้องถิ่น การบริการที่ดีเลิศ ความพร้อมของสิ่งที่มีให้บริการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นที่ทราบกันแล้ว และได้มีการปรับปรุงมาโดยตลอด

จากการศึกษาโดยกลุ่มผู้วิจัย (มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด, 2551: 21) พบว่า ปัญหาด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยไม่ได้อยู่ที่เรื่องแหล่งท่องเที่ยว หากแต่อยู่ที่การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ขั้นตอนต่าง ๆ ในการบริการที่ต้องต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านเวลา ต้นทุน และเกิดความพึงพอใจสูงสุด ซึ่งผลการศึกษาชี้ชัดว่าการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวจำเป็นต้องกระทำเป็นองค์รวม มีการบูรณาการกลุ่มวิสาหกิจ (Cluster) และในประเทศไทยยังมีการศึกษาวิจัยน้อยมาก โดยเฉพาะหากได้มีการศึกษาเป็นกรณีของพื้นที่ที่ต่างกัน ผลลัพธ์ที่ได้น่าจะใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดีขึ้นได้

จากแนวคิดและสถานการณ์ข้างต้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณโดยประเมินจากความพึงพอใจต่อองค์ประกอบ การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ เพื่อให้ได้แนวทางสำหรับการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ และความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. นำข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้วางแผนแนวทางในการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ นักการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ศึกษาต่อยอดได้

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาในครั้งนี้ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางแบบอิสระ และนักท่องเที่ยวที่เดินทางกับบริษัทนำเที่ยว การศึกษาครั้งนี้ไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่แน่นอน จึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนที่ จำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษา คือในวัดศรีสุพรรณ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามองค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการให้บริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. วัดศรีสุพรรณ
3. แนวคิดโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว
4. แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
5. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและการวิเคราะห์ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวความคิด

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า แนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็เหมือนแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีทั้งภาครัฐและเอกชนในการตระหนักถึงการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม จึงก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องหลัก 3 ประการดังต่อไปนี้

1. กระแสความต้องการของชาวโลกให้เกิดจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เป็นกระแสความต้องการของประชาชนทั่วโลกให้เกิดการสร้างจิตสำนึกในแง่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นจนถึงขอบข่ายกว้างขวางไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอนุรักษ์ระบบนิเวศเพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพไว้
2. กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยว เป็นกระแสความต้องการที่มีมากขึ้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวมากกว่าความสนุกเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียว เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่
3. กระแสความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกระแสความต้องการของชุมชนท้องถิ่นที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเป็น หลักประกัน

ให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และชุมชนท้องถิ่นยอมรับใน ผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจที่จะได้รับ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่เหมาะสม

จากกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ขึ้น เพื่อมา ทดแทนหรือแข่งขันกับการท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม จึงเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดการประชุม นานาชาติด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนขึ้น ณ เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา เมื่อ เดือน มีนาคม ปี ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2535) จากผลของการประชุมครั้งนี้ได้ให้ความหมายของ การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ว่า เป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของ นักท่องเที่ยวและเจ้าของท้องถิ่น ในขณะเดียวกันก็ปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่าง ๆ ของอนุชน รุ่นหลัง ซึ่งความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และ สุนทรียภาพ พร้อมกับรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และระบบนิเวศได้ด้วย จากหมายดังกล่าว สามารถนำมาแปลเป็นหลักการเบื้องต้น และสร้างกรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติของ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จึงทำให้ประเทศต่างคิดหารูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อไปสู่การพัฒนา การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เป็นเหตุให้มีการประชุม Earth Summit ขึ้นที่กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศ บราซิล เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1992 (พ.ศ. 2535) ในที่ประชุมมุ่งเน้นความสนใจทั่วโลกสู่ ประเด็นเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมา เพื่อ มุ่งสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและได้มีการลงนาม อันเป็นที่เกิดแนวคิดของการท่องเที่ยว เชิงนิเวศและเชิงวัฒนธรรม

1. หลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.1 เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญคุณค่า ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ นักท่องเที่ยวในการ เพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ในการเข้าชม ในขณะเดียวกันก็จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกทาง วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

1.2 เป็นการท่องเที่ยวที่มีการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิด ความรัก ห่วงแทน รักษา และดึงชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรของตนด้วย และ ได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เช่น การจ้างงาน การบริการ นำเที่ยว การให้บริการขนส่ง การให้บริการที่พัก การขายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

1.3 เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความเข้าใจใน วัฒนธรรม และได้รับความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

1.4 เป็นการท่องเที่ยวที่มีการเคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านหรือของชุมชนอื่นรวมทั้งเคารพในวัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และผู้คนของตนเองด้วย

2. ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญมีอยู่ 9 ประการ คือ

2.1 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยยึดหลักที่ว่าต้องอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ให้ดีที่สุด เพื่อสามารถสืบทอดถึงอนุชนรุ่นหลัง

2.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการจัดการอย่างยั่งยืนทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักที่ว่าด้วยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือกระทบน้อยที่สุด

2.3 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้คงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรม โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย

2.4 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวและประชาชน ในท้องถิ่น โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยว พร้อมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.5 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์ โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว อันจะเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน ท้องถิ่น

2.6 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการตลาดของการบริการท่องเที่ยวครบตามเกณฑ์แห่งการอนุรักษ์อย่างแท้จริง โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ธุรกิจท่องเที่ยวเน้นในเรื่องอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.7 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับ ทำให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก โดยยึดหลักที่ว่าต้องมีกิจกรรมท่องเที่ยวตรงตามความคาดหวังของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.8 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่ โดยยึดหลักที่ว่าต้องไม่เกินขีดความสามารถรองรับของพื้นที่ในทุกๆ ด้าน และต้องดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ

2.9 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยยึดหลักที่ว่าต้องป้องกันรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด เพื่อให้นักท่องเที่ยวอบอุ่นใจ

3. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ผู้อื่น และย้อนกลับมามองตัวเองอย่างเข้าใจในสรรพสิ่งของโลกที่ไม่สามารถแยกตัวออกจากกันได้ ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ฉะนั้นองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญจึงควรมี 6 ด้านดังต่อไปนี้

3.1 องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อันประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจ 10 ประการคือ

3.1.1 ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ยังปรากฏให้เห็น

3.1.2 โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์สถานต่างๆ

3.1.3 งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมในท้องถิ่นและสิ่งปลูกสร้างผังเมืองรวมทั้งซากปรักหักพัง

3.1.4 ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้น และแกะสลัก

3.1.5 ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา

3.1.6 ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ มหรสพต่างๆ

3.1.7 ภาษา และวรรณกรรม รวมถึงระบบการศึกษา

3.1.8 วิถีชีวิต เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การทำอาหาร ขนบธรรมเนียมการรับประทานอาหาร

อาหาร

3.1.9 ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียม และเทศกาลต่างๆ

3.1.10 ลักษณะงานหรือเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีการนำมาใช้เฉพาะท้องถิ่น

3.2 องค์ประกอบด้านกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อม เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อมโดยมีการศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3.3 องค์ประกอบด้านธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้บริการทางการท่องเที่ยวโดยผู้ประกอบการท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และได้ผลตอบแทนในกำไรสู่ธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

3.4 องค์ประกอบด้านการตลาดท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ โดยแสวงหานักท่องเที่ยวคุณภาพให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเพื่อให้นักท่องเที่ยวคุณภาพได้รับรู้และได้ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างพึงพอใจ อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

3.5 องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นการตลาดท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมนั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ และได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น

3.6 องค์ประกอบด้านการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการท่องเที่ยวแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยมีการให้ความรู้และสื่อความหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความรักความหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4. ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชมโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งศึกษาความเชื่อ พิธีกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็มีจิตสำนึกต่อการรักษา สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวด้วย โดยแบ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นประเภทได้ 5 ประเภท คือ

4.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้รับความรู้และความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

4.2 การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์และศึกษาความเชื่อการยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ อีกทั้งได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและ วัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อ การรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

4.3 การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism/ Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์ พิเศษโดดเด่น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน อีกทั้งมีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

4.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือแข่งขันการกีฬา โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดรายการกีฬาตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้สนุกสนานเพลิดเพลินกับการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา ในขณะเดียวกันก็ได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางจัดการรายการกีฬา ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า

4.5 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม (Cultural Health Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยมีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือฟื้นฟูสุขภาพทางวัฒนธรรม เช่น การนวดตัว นวดฝ่าเท้า การอบสมุนไพร การประคบสมุนไพร การฝึกกายบริหาร การฝึกสมาธิ เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยว บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

วัดศรีสุพรรณ

ภาพที่ 5 รูปป้ายวัดศรีสุพรรณ

1. ประวัติ

วัดศรีสุพรรณ ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดเชียงใหม่อยู่บนพื้นที่ระหว่างกำแพงชั้นในและกำแพงชั้นนอก ในอดีตเป็นวัดหนึ่งในหมวดอุโบสถวัดนันนทารามขึ้นแก่วัดหมื่นสาร หมวดอุโบสถวัดนันนทารามสมัยพระเจ้าอินทวิชานนท์ เจ้าหลวงเชียงใหม่ องค์ที่ 7 (พ.ศ. 2413-2440) มี 9 หัววัด ดังนี้

1. วัดหมื่นสาร
2. วัดนันนทาราม
3. วัดพวกเปี้ย
4. วัดสุภัน (วัดศรีสุพรรณ)
5. วัดหัวฝาย
6. วัดยางคอง
7. วัดกุศิคำ
8. วัดเมืองมาง
9. วัดดาวเวดิ่ง

จากประวัติศาสตร์อันยาวนาน 500 กว่าปี (พ.ศ. 2558) ตามหลักศิลาจารึกบนหินทรายแดง กล่าวถึงประวัติวัดศรีสุพรรณชัดเจนว่าได้สร้างขึ้นในสมัยพระเมืองแก้วหรือพญาแก้ว กษัตริย์แห่งราชวงศ์มังราย (พ.ศ. 2038-2068) โดยพระเมืองแก้วและพระราชมารดาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าหมื่นหลวงจำคำ นำเอาพระพุทธรูปองค์หนึ่งมาประดิษฐานแล้วสร้างวัดแห่งนี้ขึ้น เดิมเรียกชื่อว่า “วัดศรีสุพรรณ อาราม” ต่อมาได้สร้างมหาวิหารพระบรมธาตุเจดีย์ พระอุโบสถหลังเดิม ผูกพันธสีมาเมื่อ พ.ศ. 2052 พร้อม ทั้งศาสนสถานอื่นๆ แล้วมอบพื้นที่รอบกำแพง ทั้ง 4 ด้าน ด้านละ 20 วา ให้แก่วัดและมอบข้าทาสไว้ดูแลอีก 20 ครอบครัว

“ศรีสุพรรณ อาราม” เป็นศูนย์กลางแหล่งศิลปวัฒนธรรม การศึกษา ภูมิปัญญาล้านนา ภูมิปัญญาชาวบ้าน ช่างหล่อ หัตถกรรมเครื่องเงินวิวलयมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ยังคงเหลือร่องรอยของความเจริญด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนวัตถุ ศาสนสถาน รูปแบบการดำรงชีวิตแบบวิถีพุทธ ภูมิปัญญาท้องถิ่น หัตถกรรมการหล่อพระพุทธรูป หัตถกรรมเครื่องเงินถนนวิวलय ให้เห็นถึงปัจจุบันนี้

พระครูพิทักษ์สุทธิคุณ เจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ (พ.ศ. 2535-ปัจจุบัน) ร่วมกับคณะกรรมการวัด กลุ่มภูมิปัญญาชาวบ้าน ได้เห็นถึงปัญหาและมีความตระหนักที่จะอนุรักษ์สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมทุนทางสังคมที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ จึงได้ดำริและดำเนินกิจกรรม โครงการต่างๆ โดยได้รับการสนับสนุนและเห็นชอบจากคณะสงฆ์จังหวัดเชียงใหม่ พุทธศาสนา จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนผู้เห็นคุณค่าด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มหัตถศิลป์ล้านนาวัดศรีสุพรรณ

ศูนย์ศึกษาศิลปะไทยโบราณ สล่ำสิบหมู่ล้านนาวัดศรีสุพรรณ โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเฉลิมพระเกียรติวัดศรีสุพรรณ หน่วยงานองค์กรภายในวัดศรีสุพรรณ มาโดยตลอด (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 40)

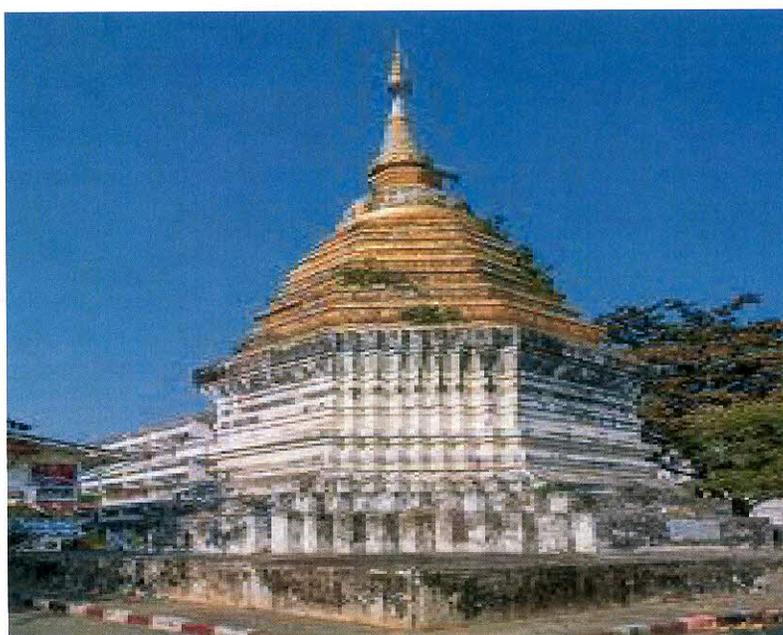
2. ศาสนวัตถุและศาสนสถาน และกิจกรรม ในเขตวัดศรีสุพรรณ มีหลายรายการที่สำคัญ เช่น

พระพุทธปาฏิหาริย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้าเจ็ดตื้อ) ตามข้อความในหลักศิลาจารึกวัดศรีสุพรรณ กล่าวว่าพระเมืองแก้ว และพระราชมารดาเจ้า โปรดเกล้าให้ขุนหลวงจำคำ นำพระพุทธรูปองค์ขนาดหน้าตัก 3 คอก สูง 4 คอก ปางมารวิชัย เนื้อทองสัมฤทธิ์ฝีมือช่างหลวงมาประดิษฐานพร้อมสร้าง “ศรีสุพรรณ อาราม” ขึ้นในปี พ.ศ. 2043 ต่อมาได้สร้างอุโบสถและได้นำพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวมาประดิษฐานเป็นพระประธานในอุโบสถ ตั้งแต่บัดนั้นจนมาถึงปัจจุบัน มีตำนานเล่าขานสืบมาว่า ทรงแสดงพุทธปาฏิหาริย์ลงสร้งน้ำในสระข้างอุโบสถอยู่เป็นประจำ ประทานความสำเร็จสมปรารถนาสำหรับผู้มาอธิษฐานจิตกราบไหว้อยู่เนืองนิตย์ และได้มีนักฝึกจิตชาวรัสเซีย 2 ท่าน มีโอกาสมาฝึกปฏิบัติทางจิตในอุโบสถ ปี พ.ศ.2549 ได้มีสัมผัสน้ำ 6 แล้วกล่าวว่า พระประธานองค์นี้มีพลังหยิน - หยาง พลังร้อน-เย็น และเป็นทอง - เงิน (เนื้อทองข้างในเป็นทองสัมฤทธิ์ และประดิษฐานในอุโบสถเงิน) คู่กันอยู่ในองค์พระ ยิ่งเพิ่มพลังแห่งความสำเร็จสมปรารถนาสำหรับผู้จิตศรัทธามากกราบไหว้ สักการะอธิษฐานจิต ในปี พ.ศ.2550 ฯพณฯ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี ได้สักการะพระประธานองค์นี้ ได้เห็นถึงพุทธลักษณะที่งดงาม ศิลปะฝีมือช่างหลวงคล้ายกับพระเจ้าเก้าตื้อ วัดสวนดอก และทราบว่ามีอายุเก่าแก่มากถึง 500 ปี จึงมีดำริว่าอยากทราบนามเดิมของพระประธานองค์นี้ จึงมอบหมายให้คณะกรรมการวัดศรีสุพรรณได้สืบค้นนามเดิมของพระประธานองค์นี้ เมื่อทำการสืบค้นแล้วทราบในเบื้องต้นว่าเป็น “พระเจ้าเจ็ดตื้อ” ตามคำบอกเล่าของครูบาจันทรังสี วัดกู่เต้า และครูบาปัญญาวิชิตวัดแสนเมืองมาหลวง (หัวขวง) เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 ณ วัดดอยสัพพัญญู อำเภอแม่ว่า จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบการเทียบเคียงปีพุทธศักราชที่จัดสร้าง ทราบว่ามีพระพุทธรูป 3 องค์ด้วยกัน ได้แก่ พระเจ้าห้าตื้อ (องค์เล็ก) ไม่ทราบปีที่สร้างอย่างแน่ชัด ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่วัดชัยพระเกียรติ อำเภอเมืองเชียงใหม่ พระเจ้าเจ็ดตื้อ (องค์กลาง) สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2043 ปัจจุบันประดิษฐานเป็นพระประธานอุโบสถเงิน วัดศรีสุพรรณ และพระเจ้าเก้าตื้อ (องค์ใหญ่สุด) สร้าง ปี พ.ศ. 2047 ปัจจุบันประดิษฐานเป็นพระประธานอุโบสถวัดสวนดอก (เก้าตื้อ) อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สันนิษฐานว่า นามเดิมขององค์พระพุทธปาฏิหาริย์ฯ คือ “พระเจ้าเจ็ดตื้อ” (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 44)

ภาพที่ 6 พระพุทธปาฏิหาริย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว
นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้าเจ็ดตื้อ)

เจดีย์วัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักศิลาจารึกกล่าวว่า สร้างในสมัยพระเมืองแก้ว เมื่อ พ.ศ. 2048 หลังการสร้างวัดเพียงไม่กี่ปี เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ แม้สภาพปัจจุบันของเจดีย์จะปฏิสังขรณ์แล้วแต่ก็ยังคงรักษารูปแบบดั้งเดิมไว้ได้มาก รวมถึงผนังที่เจดีย์อยู่ในแนวแกนเดียวกันกับวิหารที่บูรณะขึ้นใหม่นั้น ก็เป็นสิ่งที่พบสืบเนื่องมาโดยตลอดในศิลปะล้านนา (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 48)

ภาพที่ 7 เจดีย์วัดศรีสุพรรณ

พระวิหาร วัดศรีสุพรรณ เป็นสถาปัตยกรรมล้านนาโบราณ สร้างสมัยพระเจ้ากาวิโรรส สุริยวงศ์ ประมาณ พ.ศ. 2342 ปัจจุบันมีอายุได้ 200 กว่าปีล่วงมาแล้ว ยกฐานด้วยก่ออิฐโอบปูน โครงสร้างหลังคาเป็นไม้ ลงชั้นด้านหน้า 4 ชั้น หลัง 2 ชั้น สร้างมุขทางขึ้นลงด้านข้าง โครงสร้าง หน้าต่างไม้ รับน้ำหนักลดตายปูนปั้น ประดับกระจกสี และงานแกะสลักไม้ลดตายปิดทองคำเปลว ประดับกระจกแก้วอววะ ภายในพระวิหารได้รับความร่วมมือจากกลุ่มพุทธศิลป์กรรมล้านนา จัด องค์ประกอบศิลปะภายในพระวิหารอย่างงดงาม โดยรักษาของเดิมไว้อยู่แล้ว (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 51)

ภาพที่ 8 พระวิหารวัดศรีสุพรรณ

พระอุโบสถเงิน ตอนนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ เป็นการนำเอา ภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมเครื่องเงินที่ได้รับการสืบทอด มาสร้างสรรค์ผลงาน สลักลดตายลงบน แผ่นเงินบริสุทธิ์ เงินผสม และแผ่นอลูมิเนียมประดับโครงสร้างของอุโบสถ ทั้งหลังคา ผนังภายนอก ภายใน รวมทั้งหลัง ถือเป็นหลังแรกที่ช่างภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมเครื่องเงินร่วมกันจัดทำขึ้นโดย ตั้งปณิธานร่วมกันว่า “ให้เป็นอุโบสถเงิน ศาสนสถานหลักแรกของโลก ผากศิลป์แก่แผ่นดินถิ่นล้านนา ถวายไว้ในบวรพระพุทธศาสนา และเทิดไท้องค์ราชันรัชกาลที่ 9” สืบไป ปัจจุบันมีชื่อเสียงไป ทั่วประเทศและนานาชาติ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาเยี่ยมชม (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 53)

ภาพที่ 9 อุโบสถเงิน

หลักศิลาจารึกประวัติวัดศรีสุพรรณ เป็นการจารึกด้วยอักษรฝักขามบนหินทรายแดง เป็นเครื่องบ่งบอกถึงท้องถิ่นแห่งนี้ ได้ก่อร่างสร้างรากฐานเป็นปึกแผ่นมาเป็นเวลานานมีภูมิปัญญาที่สืบสานต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันยังคงเป็นหลักศิลาจารึกที่สมบูรณ์ทุกประการ และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์อีกชิ้นหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 54)

ภาพที่ 10 หลักศิลาจารึกวัดศรีสุพรรณ

หอไตร เป็นสถาปัตยกรรมล้านนาโบราณ อายุประมาณ 200 กว่าปี ลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมล้านนา 2 ชั้น ชั้นล่างก่ออิฐโอบปูน รูปทรงสี่เหลี่ยม ชั้นบนเป็นโครงสร้างไม้ ชั้นบนเก็บพระไตรปิฎก ตกแต่งด้วยงานไม้แกะสลัก ปิดทองคำเปลว ประดับกระจกแก้วอั้งวะ เป็นพื้นลาย ปัจจุบันใช้เป็นสถานที่เก็บคัมภีร์ใบลาน และใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ ของวัด (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 55)

ภาพที่ 11 หอไตรวัดศรีสุพรรณ

องค์พระพิฆเนศ มิ่งขวัญบรมครูแห่งความสำเร็จ (ปางทรงเครื่องล้านนา) วัดศรีสุพรรณ ขนาดหน้าตัก 1,025 เมตร สูง 1.50 เมตร ทรงเครื่องศิลปกรรมล้านนา สร้างเสร็จภายใน 1 วัน 1 คืน พร้อมประกอบพิธีเทวาภิเษกเรียบร้อย (พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ, 2557: 57)

ภาพที่ 12 องค์พระพิฆเนศ วัดศรีสุพรรณ

นอกจากนี้ วัดศรีสุพรรณ ยังมีโครงการกิจกรรม ที่วัดจัดทำขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยว ประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมคือ เช่น กิจกรรม Monk chat/Meditation เป็นกิจกรรมบริการสำหรับชาวต่างประเทศ ได้มีโอกาสปฏิบัติธรรมและสนทนาธรรมกับพระภิกษุสามเณร โครงการศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมเครื่องเงิน และช่างสิบหมู่ล้านนา รองรับทั้งชาวไทยและต่างชาติ ประชาชนทั่วไป หรือองค์กรๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเข้ามาฝึกเรียนรู้การทำหัตถกรรมเครื่องเงิน เป็นต้น และวัดศรีสุพรรณ ยังมีวิสาหกิจชุมชนวัดศรีสุพรรณที่มีหน้าร้านอยู่ในบริเวณเขตวัด จำหน่าย ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน เครื่องประดับ ของที่ระลึกต่างๆ ของช่างภูมิปัญญาท้องถิ่น และกลุ่มหัตถศิลป์ล้านนาวัดศรีสุพรรณ ให้แก่นักท่องเที่ยว ประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและต่างชาติ ที่เข้ามาท่องเที่ยวเยี่ยมชมวัดศรีสุพรรณ

3. การเดินทางมาวัดศรีสุพรรณ

ถ้าเริ่มต้นจากถนนรอบเมืองให้เลี้ยวเข้าถนนวัวลาย แล้วตรงมา ประมาณ 600 เมตร จะเห็นป้ายวัดศรีสุพรรณอยู่ทางขวามือ ให้เลี้ยวขวาไปอีก 50 เมตร ก็จะเจอวัดศรีสุพรรณ

ภาพที่ 13 ป้ายทางเข้าวัดศรีสุพรรณ

ภาพที่ 14 ชุมประตูทางเข้าวัดศรีสุพรรณ

แนวความคิดโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

คมสัน สุริยะ (2551: ระบบออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า แนวคิดเรื่องโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว (Tourism logistics) คล้ายคลึงกับเรื่องการขนส่งสำหรับการท่องเที่ยว (Tourism and Transport) แต่ครอบคลุมกว้างกว่า โดยโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวครอบคลุมสามเรื่องใหญ่คือการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุดิบของ (Physical flow) การให้และรับข้อมูลข่าวสาร (Information flow) และการรับจ่ายเงิน (Financial flow) ในขณะที่เรื่องการขนส่งสำหรับการท่องเที่ยวจะครอบคลุมเฉพาะเรื่องการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุดิบของเท่านั้น

ในประเทศไทยผู้ที่ริเริ่มนำแนวคิดโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวมาใช้ในการวิจัย คือ ศาสตราจารย์ ดร.มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน สุริยะ โดยมีผลงานวิจัยที่สำคัญสองเรื่อง เรื่องแรกคือ มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด (2551: 21) เรื่องที่สองคือ คมสัน สุริยะ และคณะ (2551: ระบบออนไลน์) โดยมีผู้ต่อยอดโดยการเพิ่มมิติทางเศรษฐศาสตร์เข้าไปคือ อาจารย์ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ ซึ่งอาจารย์ทั้งสามท่านร่วมงานด้วยกันที่สถาบันวิจัยสังคมและคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่าง ปี 2544-2552

โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวเริ่มต้นจากเรื่องการขนส่งนักท่องเที่ยว ซึ่งกรอบแนวคิดของนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับมากในยุโรปสองท่าน คือ Lumsdon and Page (2004) สามารถใช้วิเคราะห์ได้ในเรื่อง Physical flow และ Information flow เป็นหลัก ซึ่ง คมสัน สุริยะ (2551:

ระบบออนไลน์) ได้ปรับปรุงเพิ่มเติมกรอบแนวคิดนี้อีกส่วนหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์ด้านการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ มิ่งสรรพ ชาวสะอาด (2551: 22) พยายามสร้างกรอบสำหรับการวิเคราะห์โลจิสติกส์ที่รวมเอา Financial flow รวมทั้งกิจกรรมอื่นๆ ตลอดห่วงโซ่อุปทานที่เกื้อกูลต่อการขนส่งนักท่องเที่ยว เข้ามาไว้ด้วยอย่างบูรณาการ รายละเอียดของกรอบแนวคิดทั้งสองมีดังต่อไปนี้

1. กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์การขนส่งนักท่องเที่ยว

Lumsdon and Page (2004) ได้เสนอรอบแนวคิดในการวิเคราะห์การขนส่งนักท่องเที่ยวไว้ 8 ประการ ในหนังสือเรื่อง Tourism and Transport ส่วนประการที่ 9 ถึง 12 นั้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน สุริยะ ได้เพิ่มเติมเข้าไปอันได้มาจากประสบการณ์การเดินทางในหลายประเทศ ดังต่อไปนี้

1.1 สิ่งที่มีให้บริการ (Availability) หมายถึง ประเภทของยานพาหนะที่มีให้บริการ เส้นทางที่เปิดให้บริการ ระดับขั้นของคุณภาพของบริการที่มีให้บริการ เช่น ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง รวมทั้งบริการเสริม เช่น ลิฟท์ สำหรับผู้พิการหรือผู้มีสัมภาระหนัก ตู้เก็บสัมภาระ (ล็อกเกอร์) และเครื่องมือสื่อสารในกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น

1.2 การเข้าถึง (Access ability) หมายถึง ความสามารถของผู้คนที่จะสามารถใช้บริการได้ การอำนวยความสะดวกให้ผู้คนมาใช้บริการได้ เช่น เวลาและสถานที่จำหน่ายตั๋ว ที่ตั้งของสถานีรถไฟที่ตั้งของป้ายรถเมล์ เป็นต้น

1.3 ข้อมูลข่าวสาร (Information) หมายถึงการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว เพื่อให้ผู้โดยสารไม่เกิดความสับสนในการเดินทางและสามารถวางแผนล่วงหน้าได้ รวมถึงสถานที่ที่ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้โดยสารสามารถติดตามข่าวสารได้โดยง่าย ไม่ติดประกาศไว้ในที่ลึกลับเกินไป

1.4 เวลา (Time) หมายถึงการจัดตารางเวลาในการเดินทางหรือการให้บริการที่เหมาะสม ไม่ทิ้งช่วงนานเกินไปจนทำให้ผู้โดยสารรอนานมากเกินไปหรือบ่อยเกินไปจนไม่มีผู้โดยสาร ความรวดเร็วในการเดินทาง รวมทั้งความสามารถในการรักษาเวลา ความตรงต่อเวลา

1.5 การเอาใจใส่นักท่องเที่ยว (Customer care) หมายถึงความคำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้โดยสาร เช่น ความสะอาดและถูกสุขลักษณะของที่นั่ง ห้องน้ำ ฟัน และตู้เก็บสัมภาระ การบริการอาหารและเครื่องดื่มบนยานพาหนะ การมีสถานที่แยกกันต่างหากระหว่างผู้สูบบุหรี่และไม่สูบ และการมีเจ้าหน้าที่ตรวจตราความสงบเรียบร้อยและรับเรื่องรบกวนทุกข์บนยานพาหนะ รวมทั้งการให้ส่วนลดสำหรับผู้ที่เดินทางเป็นประจำ เป็นต้น

1.6 ความสะดวกสบาย (Comfort) หมายถึงความเอาใจใส่ในการจัดให้บริการอันสะดวกสบายแก่ผู้โดยสาร ทั้งด้านกายภาพ เช่น เบาะนั่ง ช่องว่างสำหรับการเหยียดเท้า การออกแบบห้องโดยสาร

ให้เหมาะสำหรับสรีระของมนุษย์ การปรับอุณหภูมิและความชื้นในห้องโดยสารให้พอเหมาะ และความเจ็บสงบในการเดินทาง เป็นต้น

1.7 ความปลอดภัย (Safety) หมายถึงการปราศจากอุบัติเหตุในการแล่นไปของยานพาหนะ รวมถึงไม่มีอุบัติเหตุในห้องโดยสาร ไม่มีการร่วงหล่นของสิ่งของสัมภาระมาโดนผู้โดยสาร การเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในห้องโดยสาร และการมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น

1.8 ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environmental friendliness) หมายถึง การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ และคาร์บอนมอนนอกไซด์ การไม่ใช้ก๊าซคลอรีนอันจะทำลายโอโซนในชั้นบรรยากาศ การไม่ปล่อยขยะและของเสียออกไปจากยานพาหนะโดยไม่ผ่านการบำบัด การใช้พลังงานทดแทน รวมทั้งการไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้คนที่อาศัยอยู่ระหว่างที่ยานพาหนะแล่นผ่าน

นอกเหนือจากกรอบแนวคิดทั้ง 8 ข้อของ Lumsdon and Page (2004) แล้ว ในปี 2551 ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน สุริยะ ได้เพิ่มเติมกรอบแนวคิดเข้าไปอีก 4 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์เรื่องการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นดังนี้

1.9 แม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ งานเทศกาล หรือสิ่งสำคัญที่นักท่องเที่ยวต้องไม่พลาดที่จะมาเยี่ยมชม ซึ่งสิ่งเหล่านั้นทำหน้าที่เป็นแม่เหล็กดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือนเมืองท่องเที่ยวนั้น หากปราศจากแม่เหล็กดังกล่าวก็อาจจะไม่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากนัก แม่เหล็กนี้ทำหน้าที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ของสรรพสิ่งเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว หรือกิจกรรมต่างๆ ที่เข้ามาเพื่อบริการนักท่องเที่ยว

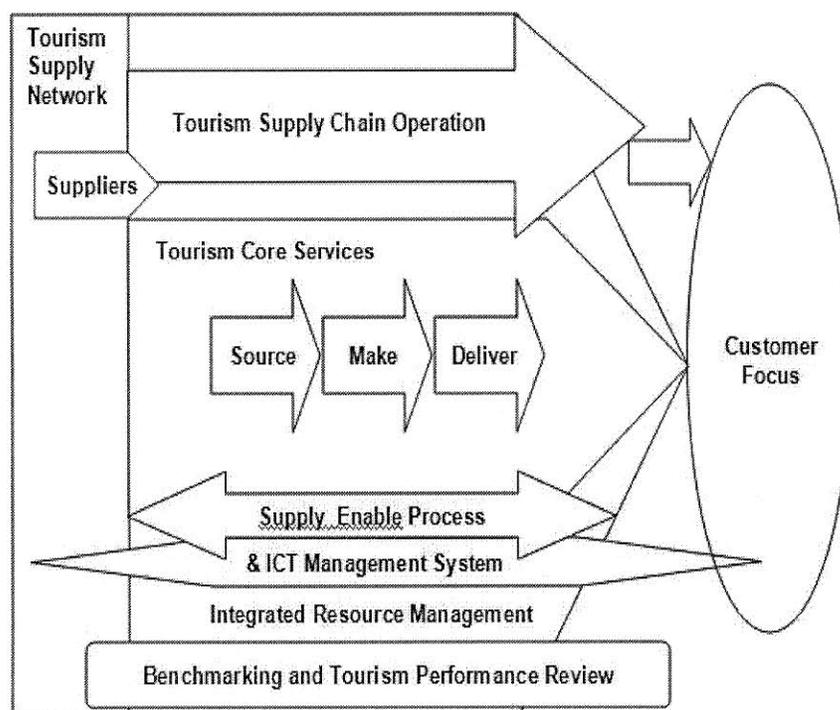
1.10 ถนนคนเดิน หมายถึง ย่านหรือถนนที่ปิดการจราจรไม่ให้มียานพาหนะผ่านสัญจร เพื่ออำนวยความสะดวกให้คนเดินเท้าได้ท่องเที่ยวรอบบริเวณสำคัญของเมืองและซื้อสินค้า

1.11 จุดทำเงิน หมายถึง สถานที่ บริการ หรือย่านที่จัดไว้สำหรับการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ด้วยการคาดการณ์แล้วว่านักท่องเที่ยวจะมีอารมณ์อย่างไรเมื่อมาถึงจุดนั้น เช่น ดินแดน เมื่อยล้า หิวกระหาย หรือต้องการรีบแสวงหาสิ่งของเพื่อไปเป็นของฝากก่อนที่จะจากเมืองนั้น เป็นต้น

1.12 การสร้างความเพลิดเพลินระหว่างการเดินทาง หมายถึง การทำให้การท่องเที่ยวไม่ได้เป็นเพียงแต่การเดินทางจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเท่านั้น หากแต่ยังเป็นการสร้างความเพลิดเพลินใจ เช่น การจัดเส้นทางผ่านสถานที่อันสวยงาม การจัดกิจกรรมบนยานพาหนะ การเสิร์ฟอาหารชั้นเลิศบนยานพาหนะ เป็นต้น

มิ่งสรรพ ขาวสอาด (2551: 22; คมสัน สุริยะ (2551: ระบบออนไลน์) ได้สร้างกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ในระดับเมืองท่องเที่ยวไว้ในบทความเรื่อง การวิเคราะห์โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวระดับเมืองท่องเที่ยว (เชียงใหม่) ซึ่งเป็นบทที่ 5 ในหนังสือ

เรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในกลุ่มแม่น้ำโขง 3 จัดพิมพ์โดยสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีเนื้อความหลักดังนี้

ภาพที่ 15 กรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาลอจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

ที่มา: คมสัน สุริยะ (2551: ระบบออนไลน์)

2. โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในระดับเมืองท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งมีคำถามวิจัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้

มีบริการด้านโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวที่สำคัญอะไรบ้าง (Tourism Core Services) และมีกระบวนการสำคัญในการให้บริการด้านโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวอย่างไร (Source, Make and Deliver) มีปัจจัยใดบ้างที่ช่วยทำให้สามารถบริการนักท่องเที่ยวได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ (Supply enable process) มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างไร (ICT Management System) มีจุดเชื่อมต่อที่จะทำให้เกิดความเชื่อมโยงของการให้บริการท่องเที่ยวอะไรบ้าง (Integrated Resource Management) ปัจจัยที่จะส่งเสริมให้บริการท่องเที่ยวดีขึ้นในอนาคต จากการเรียนรู้จากบริการท่องเที่ยวแห่งอื่น หรือจากประสบการณ์การให้บริการท่องเที่ยวที่ผ่านมา (Benchmarking and Tourism Performance Review) ทั้งนี้กรอบของการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการไหลหรือการเคลื่อนที่ (Flow) สามส่วน คือ

การไหลทางกายภาพ (Physical Flow) การไหลของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) และการไหลด้านการเงิน (Financial Flow) ดังนี้

2.1 การไหลทางกายภาพ (Physical Flow) หมายถึง การเดินทางของนักท่องเที่ยว การขนส่งนักท่องเที่ยว การลำเลียงสัมภาระของนักท่องเที่ยว และความสะดวกรสบายในการเดินทาง เป็นต้น

2.2 การไหลของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว ป้ายบอกทาง ป้ายแนะนำสถานที่ คำแนะนำเรื่องข้อควรปฏิบัติในสถานที่ และคำเตือนให้ระวังภัย เป็นต้น

2.3 การไหลด้านการเงิน (Financial Flow) หมายถึง การอำนวยความสะดวกเรื่องการจ่ายชำระค่าสินค้าหรือบริการท่องเที่ยว และการซื้อตั๋วเดินทางต่างๆ การวิเคราะห์แบ่งออกเป็นสามขั้นตอน คือ หนึ่ง ขั้นตอนการเดินทางเข้าสู่เมืองท่องเที่ยว สอง ขั้นตอนอยู่ในเมืองท่องเที่ยว และสาม ขั้นตอนการเดินทางออกจากเมืองท่องเที่ยว

ดังนั้น การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวก็คือการจัดการให้สะดวกทันเวลา สะดวกรสบาย และปลอดภัย ตรงตามความต้องการของแต่ละตลาด ความรวดเร็ว อาจไม่ใช่ความต้องการของทุกตลาด แต่การตรงต่อเวลาและทันเวลา เป็นความต้องการของทุกคน

ในปัจจุบันโลจิสติกส์ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับการจัดการการท่องเที่ยวไทย เรายังเน้นการขายสินค้า มากกว่าการจัดการระบบรองรับ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว เรามักให้ความสำคัญกับการสร้างสิ่งดึงดูดใจ ซึ่งเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของสินค้าท่องเที่ยว แต่องค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่การจัดการของธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การจัดการของรัฐเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ผลการศึกษาที่สภาวิจัยแห่งชาติสนับสนุนสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ในเรื่องความดึงดูดใจเราไม่เป็นรองใครในภูมิภาคนี้ การพัฒนาของเอกชนเราเป็นรองแค่สิงคโปร์ แต่การจัดการระบบรองรับของรัฐของเราเป็นรองทั้ง สิงคโปร์ และมาเลเซีย! การศึกษานี้พบว่าประเทศในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง การจัดการของรัฐ เป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากรัฐบาลส่วนใหญ่จะมุ่งส่งเสริมด้านการตลาดแต่ละเลยการให้ความสำคัญกับระบบรองรับ การจัดการระบบโลจิสติกส์จะคิดแบบแยกส่วนไม่ได้ ดูตัวอย่างการจัดการงานพีชสวนโลกที่เชียงใหม่ ปรากฏว่ารถติดทั้งเมือง แม้จะจัดระบบรองรับงานพีชสวนโลกไว้แล้วก็ตาม แต่ระบบคมนาคมปกติกลับเป็นอัมพาตไป ความคิดแยกส่วนเช่นนี้ อาจทำให้ผลตอบแทนการลงทุนของรัฐเปลี่ยนแปลงจากที่คาดหมายไว้มาก ยกตัวอย่างเช่น ทุกจังหวัดท่องเที่ยวอยากได้ศูนย์ประชุม แต่จังหวัดเหล่านี้ไม่มีระบบขนส่งมวลชนที่จำเป็นสำหรับศูนย์ประชุม จังหวัดเชียงใหม่เมื่อเป็นเจ้าภาพจัดงานประชุมประจำปีของธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ต้องสั่งแท็กซี่ขึ้นมาจากกรุงเทพฯ ถึง 700 คัน การจัดการกิจกรรมขนาดยักษ์ลงทุนมากๆ ในจังหวัดท่องเที่ยวนอกกรุงเทพฯ แม้ว่าจะมีผลดี ในด้าน

การจุดพลุประชาสัมพันธ์ให้จังหวัด แต่หลังจากนั้น จังหวัดก็ไม่มีกำลังทรัพย์ กำลังคนที่จะจัดงานอีเวนต์เหล่านั้นอย่างยั่งยืน เรียกได้ว่าไม่ได้ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การลงทุนเหล่านั้นก็อาจกลายเป็น การลงทุนที่มีต้นทุนสูง หรือเป็นการลงทุนที่ไม่เหมาะสม จะทำให้แหล่งดึงดูดใจเสื่อมโทรม ทำให้การรองรับอุปสงค์เกิดได้ไม่เต็มที่ และยังทำให้เราเข้าสู่วงจรอุบาทว์ของการตัดราคาเพื่อแย่งลูกค้ากันอีกด้วย

การจัดการโลจิสติกส์ของการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบ ต้องให้ความสนใจกับการจัดการการไหลเวียนของนักท่องเที่ยว การไหลเวียนของข้อมูลการท่องเที่ยว และการจัดการการไหลเวียนของกระแสเงินไปพร้อมๆ กันด้วย

แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

1. ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

โสภา ชูพิกุลชัย (2521) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่สิ่งมีชีวิตกระทำและบุคคลอื่นสามารถสังเกตได้ หรือใช้เครื่องมือวัดได้ นอกจากนี้พฤติกรรมมิได้มีความหมายเฉพาะแต่การแสดงออกทางด้านร่างกายภายนอกเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงกิจกรรมภายใน อันได้แก่ ความรู้สึกอยากด้วย

ชัยพร วิชชาวุธ (2523) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้นจะเป็นการกระทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม การพูด การเดิน และการกระพริบตา การได้ยิน การเข้าใจ การรู้สึกโกรธ และการคิด ต่างก็เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงให้เห็นทั้งจากภายในจิตใจและภายนอก เป็นการกระทำที่แสดงออกมาทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้หรืออาจสังเกตจากการใช้เครื่องมือวัดก็ได้

เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ (2538) ได้เสนอว่า การวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวนั้น มักจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยว เวลาสำหรับการท่องเที่ยว และความตั้งใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้เป็นตัวกำหนดที่สำคัญยิ่งต่อการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ องค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นกรอบกำหนดทิศทาง และขนาดของพฤติกรรมการท่องเที่ยวให้แตกต่างกันออกไปตามข้อจำกัดที่แต่ละบุคคลมีอยู่ กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้ต่ำ มีเวลาน้อย หรือไม่ตั้งใจที่จะท่องเที่ยวย่อมสามารถท่องเที่ยวได้ใกล้ และในเวลาสั้นเท่านั้น แต่ในขณะที่คนที่มีรายได้สูง มีเวลามาก และมีความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวสถานที่ที่ทันสมัย และมีคุณภาพเหนือกว่า เป็นต้น

สรชัย พิศาลบุตร และ นฤมล สมิตินันท์ (2526: 38-39) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ อาจแตกต่างกันไปตามสถานภาพทางสังคมของแต่ละคน ซึ่งการแสดงออกอาจมีเหตุผลหลายอย่าง ประกอบกัน นอกจากนี้ก็มีการเดินทางเพื่อตอบสนองความอยากรู้ อยากรู้ ประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ

สรุปได้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่า การกระทำของนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ ก็ตามก็เพื่อตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของ นักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behaviour) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behavior) เป็นการทำงานของ อวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

2. องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ

2.1 เป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุกๆ พฤติกรรม จะต้องมีเป้าหมายในการกระทำ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการเกียรติยศ โดยการแสดงให้เห็นว่าตนเดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม

2.2 ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะ และความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักความผจญภัย นิยมไต่เขา ปีนหน้าผาต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจแล้วสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

2.3 สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

2.4 การแปลความหมาย หมายถึง วิธีการคิดแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่ พอใจมากที่สุด สถานการณ์หนึ่งๆ เช่น เวลาสิบสองนาฬิกาควรเป็นเวลาให้นักท่องเที่ยวควรหยุดพัก รับประทานอาหารกลางวัน

2.5 การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด เพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้า ในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

2.6 ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่งๆ อาจได้ผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ได้

2.7 ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำลงไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องกลับมาแปลความหมาย ไตร่ตรอง เพื่อเลือกหาวิธีใหม่ๆ มาตอบสนองความต้องการ หรืออาจจะเลิกความต้องการไป เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกินความสามารถ เช่น การก่อวินาศกรรมในเมืองมูไบ ประเทศอินเดียในเดือนพฤศจิกายน ปี 2008 นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจเดินทางไปเมืองดังกล่าว จะต้องเกิดความผิดหวังเพราะเกิดความกังวลด้านความปลอดภัย และอาจล้มเลิกความตั้งใจในการเดินทาง หรืออาจเปลี่ยนเส้นทางไปเมืองอื่นที่ปลอดภัยกว่า

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

3.1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศที่มีประชากรมากๆ การแสดงออกของนักท่องเที่ยวโดยมากแล้วจะแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศที่มีประชากรน้อยๆ เช่น นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนซึ่งมีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก คือกว่า 1 พันล้านคน ผู้ที่สามารถมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีเพียงพอในการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศได้ ย่อมเป็นกลุ่มที่อยู่ในระดับกลางถึงระดับสูงในสังคม การแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆ ย่อมแตกต่างหรือตรงกันข้ามกับนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีประชากรอยู่ที่ประมาณหกล้านคน เป็นต้น

3.2 ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology Factor) ปัจจัยทางเทคโนโลยี ได้แก่ ปัจจัยในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมถึงการให้บริการด้านความสะดวกสบายต่อนักท่องเที่ยวด้วย เช่น เทคโนโลยีทางการสื่อสาร ได้แก่ ระบบการจอง สำรองที่นั่งบนเครื่องบิน การออกบัตรโดยสารของสายการบินต่างๆ ซึ่งใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ที่เรียกว่า CRS (Computer Reservation System) ส่งผลถึงความความสะดวกสบาย รวดเร็ว นักท่องเที่ยวย่อมมีความมั่นใจและแสดงถึงความมั่นคงของผู้ให้บริการด้วย

3.3 ปัจจัยทางการเมือง (Political Factor) ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่กระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะต่อนักท่องเที่ยว ด้วยเหตุที่นักท่องเที่ยวโดยมากเดินทางท่องเที่ยวด้วยเหตุผลหลัก คือ การพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้น นักท่องเที่ยวย่อมไม่นิยมที่จะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดปัญหาทางการเมือง เช่น ประเทศอิสราเอล ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามมาก อีกทั้งยังมีศาสนสถานที่สำคัญทางศาสนาคริสต์ ที่นักแสวงบุญนิยมเดินทางไปเยี่ยมชม แต่ก็เกิดปัญหา

ทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัย ความไม่สะดวกในการเดินทางไปท่องเที่ยวหรือไปแสวงบุญ ด้วยเหตุผลที่นักท่องเที่ยวไม่ทราบว่าจะเกิดปัญหาขึ้นเมื่อใด และมีเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมของชาวปาเลสไตน์ตลอดเวลา ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปในอิสราเอลมีจำนวนไม่มากนัก

3.4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factor) เศรษฐกิจนับเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว และบ่งบอกพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติได้ด้วย หากนักท่องเที่ยวกลุ่มใดที่เดินทางมาจากประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดี เช่น นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น มักถูกจัดอยู่ในอันดับต้นๆ ที่เป็นที่ต้องการของเกือบทุกประเทศ การแสดงออกด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายจะใช้ไปในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านนันทนาการ ด้านท่องเที่ยว ด้านการซื้อของที่ระลึก จะเลือกใช้บริการอยู่ในโรงแรมหรือแหล่งท่องเที่ยวระดับสูง เป็นต้น ตรงกันข้ามหากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดี การแสดงออกของนักท่องเที่ยวย่อมถูกจำกัดศักยภาพในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งก็จะใช้จ่ายในระดับกลางถึงต่ำ

3.5 ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Factor) ปัจจัยด้านนี้นับว่ามีผลกระทบมากต่อการแสดงออกของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวถูกปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมหล่อหลอมมาตลอด และถ่ายทอดออกมาเป็นทัศนคติของกลุ่มคนเหล่านั้น ทัศนคติและวัฒนธรรมของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจะเป็นตัวกำหนดธรรมเนียมและค่านิยมในการเดินทาง การซื้อสินค้า การเดินทางท่องเที่ยวของคนกลุ่มนั้นๆ ซึ่งมีผลต่อการปรับปรุงผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวจะอยู่ในระดับใดและรูปแบบใด

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค หมายถึงบทบาทของนักท่องเที่ยวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเที่ยว ซึ่งกระบวนการซื้อของผู้บริโภคมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ การกระตุ้น และตอบสนองของพฤติกรรมผู้บริโภคของนักท่องเที่ยว โดยเห็นได้ว่าสิ่งกระตุ้น (Input) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวทุกประเภท ตลอดจนการให้บริการของธุรกิจ สินค้าและบริการเหล่านี้มีการแข่งขันสูง และเป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ผลักดันให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจ แสวงหาข้อมูลจากสื่อต่างๆ ตลอดจนได้รับข้อมูลเพิ่มเติมจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง ประกอบกับการเรียนรู้ แรงจูงใจ ประสบการณ์และทัศนคติของตน การกลั่นกรองข้อมูล ซึ่งอยู่ในกระบวนการตัดสินใจ ทำให้เกิดการรับรู้ (Perception) และนำไปสู่การพยายามหาทางตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของตนโดยการซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและโรงแรมที่เลือกสรรแล้ว การตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการนับว่าเป็นการตอบสนอง (Output) จากสิ่งกระตุ้น และกระบวนการต่างๆ ตั้งแต่ต้น และถ้าสินค้าและบริการสามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการได้

นักท่องเที่ยวได้รับความพอใจ จะเพิ่มประสบการณ์ทางบวกมากขึ้น และทำให้เกิดการซื้อซ้ำ (เดินทางมาเที่ยวและใช้บริการอีก) แต่ถ้าไม่พอใจก็จะกลายเป็นประสบการณ์ลบ และไม่กลับมาท่องเที่ยวอีก แม้ว่าจะมีเส้นทางการท่องเที่ยวที่ดีกว่า

ดังนั้น การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จะช่วยให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการของนักท่องเที่ยว ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถหาหนทางแก้ไขพฤติกรรม การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในสังคมได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น และยังสามารถตอบสนองกับความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและ การวิเคราะห์ความพึงพอใจ

1. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

พิทักษ์ ตรุษทิม (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดย บ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยา คือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มีกระตุ้น

สุชิน หมอนทอง (2543) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกตอบสนองแบบหนึ่งของมนุษย์คือความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

ความพึงพอใจประกอบด้วยหลายมิติ Hughes (1991); Pizam (1991) อ้างใน เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ระบุว่าความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นความพึงพอใจที่มีความหลากหลาย ซึ่งประกอบไปด้วย ความพึงพอใจต่อมิติต่างๆ เป็นด้านๆ เช่น สิ่งต่าง ๆ ที่เขาได้รับประสบการณ์ในระหว่างการท่องเที่ยว อาทิเช่น ความความพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (ที่พัก ร้านอาหาร การคมนาคม ฯลฯ) ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (ทิวทัศน์ ความเป็นธรรมชาติ ความ สวยงาม ความสะอาด บริสุทธิ์ ฯลฯ) หรือความพึงพอใจต่อการบริการต่างๆ ซึ่งแต่ละมิติจะต้อง ได้รับการวิเคราะห์แยกกันเป็นด้านๆ ไปการที่เราระบุความพึงพอใจโดยแยกเป็นด้านๆ ไปนี้จะทำให้ เราสามารถทราบได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อด้านใดหรือเรื่องใด และเรื่องอะไรบ้างที่ทำให้ เขาไม่พอใจในการท่องเที่ยว (Pizam et al., 1998 อ้างใน เถกิงศักดิ์

ชัยชาญ (2555) กล่าวว่า มิติของความพึงพอใจประกอบด้วยมิติ 2 ด้านคือ 1) มิติทางด้านกายภาพ หรือ instrumental dimension ซึ่งหมายถึงความพึงพอใจต่อผล การกระทำทางด้านกายภาพ เช่น ความใส ความสะอาด ความหลากหลาย 2) มิติทางด้านความรู้สึก หรือ expressive dimension ซึ่งหมายถึงความพึงพอใจต่อผลการกระทำทางด้านจิตวิทยา เช่น ความสะดวก ความสบาย

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการวางแผนทางการจัดการโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเพราะว่าความพึงพอใจมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวหรือเลือกใช้บริการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการกลับมาเที่ยวซ้ำ ที่ผ่านมาการศึกษาในเรื่องนี้มีมุมมองอยู่หลายมิติ แต่ส่วนใหญ่ เป็นการวิเคราะห์บนพื้นฐานการพิจารณาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวร่วมกับมาตรฐานของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว โดยเป็นการประเมินความแตกต่างระหว่างมาตรฐานและความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวได้รับ (Ekinci, Riley and Chan, 2001 อ้างใน เอกกศักดิ์ ชัยชาญ (2555))

วิธีการประเมินที่มักถูกหยิบยกมาใช้ ก็คือ การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยการเปรียบเทียบความพึงพอใจที่ตนได้รับกับต้นทุนที่เสียไป ซึ่งแนวคิดนี้เป็นการพิจารณาอยู่บนทฤษฎีความเท่าเทียมกัน (Oliver and Swan, 1989 อ้างใน เอกกศักดิ์ ชัยชาญ (2555)) ที่ว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวสามารถอธิบายได้ด้วยต้นทุนที่นักท่องเที่ยวต้องเสีย โดยปัจจัยหลักที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวก็น่าจะขึ้นกับราคา ประโยชน์ที่ได้รับ และ เวลาที่เสียไป นอกจากนี้ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวมักจะนำประสบการณ์ที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับการท่องเที่ยวปัจจุบัน (Yoosik Yoo and Muzaffer Uyasal, 2005 อ้างใน เอกกศักดิ์ ชัยชาญ (2555))

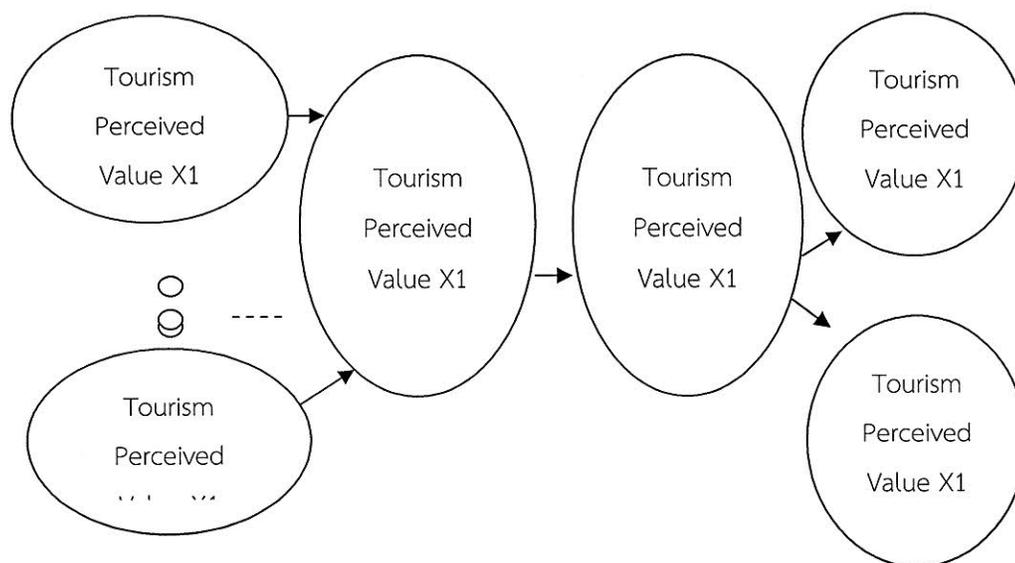
จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวน่าจะมีมุมมอง และมิติในการพิจารณาหลายมิติ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน และมีระดับของความพึงพอใจแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ปัจจัย ดังนั้นในการศึกษาเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวควรมีการบูรณาการแนวคิดข้างต้นเข้าด้วยกัน

3. แบบจำลองที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาเพื่อสร้างแบบจำลองที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการพัฒนามาจากกรอบแนวคิด ดัชนีชี้วัดความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction Index: CSI) ซึ่งมีการนำมาใช้เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่สำคัญที่สะท้อนให้

เห็นถึงแนวโน้ม ของผลประกอบการหรือความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ปัจจุบันประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญกับดัชนีชี้วัดตัวนี้ อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ แคนาดา สหภาพยุโรป เป็นต้น

ในปี ค.ศ.1994 ACSI (The American Customer Satisfaction Index) ได้เสนอแบบจำลองการวัด ความพึงพอใจของลูกค้า ที่ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของสินค้าและบริการ และความพึงพอใจ ของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ รวมถึงสินค้าและบริการจาก ต่างประเทศที่จำหน่ายในสหรัฐอเมริกา แบบจำลองดังกล่าวได้รับความนิยมและความเชื่อถือจาก หลาย ๆ ประเทศในการนำไปพัฒนาและประยุกต์ใช้ภายในประเทศของตน (ACSI, 2006 อ้างใน เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงพัฒนาและประยุกต์ใช้แบบจำลองของ ACSI มาใช้ในการสร้าง แบบจำลองเพื่อใช้ในการวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยอาศัยแบบจำลองทาง เศรษฐมิติเชิงซ้อน (Multi-equation Econometric Model) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง Tourism Perceived Value ที่มีต่อ Tourism Satisfaction และ Tourism Loyalty (Recommend and Revisiting) ซึ่งถ้าหาก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในทิศทางบวกก็จะส่งผลให้นักท่องเที่ยว Recommend เรื่องดีให้กับคน อื่นๆ หรือให้นักท่องเที่ยวคนนั้นกลับมาเที่ยวซ้ำอีก แต่ถ้าหากเป็นไปในทิศทางลบนักท่องเที่ยวก็จะ เลือกไปท่องเที่ยว ณ แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ หรือบอกกล่าวเรื่องที่ไม่ดีให้กับคนอื่น ๆ ทราบในที่นี้ สามารถแสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ดังนี้

ภาพที่ 16 แบบจำลองการวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

หมายเหตุ ดัดแปลงมาจากแบบจำลองการวัดความพึงพอใจของลูกค้าที่เสนอโดย ACSI.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมดังนี้

ยุวรงค์ หงส์ทอง (2550) ได้ศึกษาเรื่องความพร้อมของระบบโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการ รีสอร์ทในจังหวัดเชียงราย โดยใช้แนวความคิดการจัดการโลจิสติกส์ แนวคิดด้านการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาได้แก่ผู้ประกอบการรีสอร์ท จำนวน 15 ราย และนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในรีสอร์ท ดังกล่าวจำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการรีสอร์ทในจังหวัดเชียงรายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลจิสติกส์ในระดับปานกลางถึงมาก และได้มีการนำระบบโลจิสติกส์มากำหนดกลยุทธ์ และบริหารจัดการภายในรีสอร์ท เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจมากที่สุด ปัญหาและอุปสรรคของระบบโลจิสติกส์ที่พบคือ ปัญหานักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการที่พักร้านน้อยในช่วง Low season ปัญหาด้านการสื่อสาร การประสานงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างพนักงานกับนักท่องเที่ยว และการประสานงานระหว่างพนักงานกับพนักงานด้วยตนเอง ปัญหาด้านการลาออกของพนักงานที่มีอัตราสูง ปัญหาข้อจำกัดในการขยายพื้นที่ของรีสอร์ท ปัญหาด้านเอกสารสิทธิ์ของที่ดิน

จิรัชญา แก้วจ้อน (2553) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงโลจิสติกส์บนเกาะสีชัง โดยใช้แนวความคิดทฤษฎีการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการให้บริการท่องเที่ยวบนเกาะสีชัง ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องราคาเรือเช่าและที่พักซึ่งแพงเกินไป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจเกี่ยวกับแพคเกจการท่องเที่ยวแบบเหมาจ่ายเนื่องจากเห็นว่าประหยัดเวลาและสะดวกกว่า ปัจจัยที่ทำการศึกษาทั้ง 10 ตัว มีระดับความมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ทุกปัจจัยล้วนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อแพคเกจของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น

กลุ่มความร่วมมือ 2 (IMT-GT) (2554: ระบบออนไลน์) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ตทั้งชาวไทยและต่างชาติมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวภายในจังหวัดสงขลาทั้ง ชาวไทยและต่างชาติ และเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจการจัดการโลจิสติกส์ ได้แก่ การจัดการไหลเวียนด้านกายภาพ ด้านการไหลสารสนเทศและด้านการไหลทางการเงิน ด้วยการทดสอบค่าสถิติด้วยวิธี แมนท์วิทนี พบว่า นักท่องเที่ยวในภูเก็ตมีความพึงพอใจสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญ โดยการจัดการไหลเวียนด้านการเงินได้รับความพึงพอใจในการบริการมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านกายภาพและด้านสารสนเทศที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด และจังหวัดสงขลายังมีปัญหาในเรื่องของ

ข้อมูลข่าวสารแผนที่ท่องเที่ยว หนังสือนำเที่ยว เว็บไซต์ ป้ายบอกทาง ป้ายแนะนำสถานที่ที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการโลจิสติกส์ในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แนวความคิดการท่องเที่ยวและประเภทของการท่องเที่ยว แนวความคิด ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและการวิเคราะห์ความพึงพอใจ จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลางต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในปัจจุบันในภาพรวม โดยด้านการไหลทางกายภาพได้รับความพึงพอใจต่ำสุดในระดับน้อย เนื่องจากมีรายการย่อยของด้านถึง 5 รายการได้รับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดได้แก่ ระบบขนส่งมวลชน ความปลอดภัย ณ สถานีขนส่ง การเดินทางท่องเที่ยวโดยขนส่งมวลชน ความพร้อมของบริษัททัวร์ และการเดินทางในกรณีฉุกเฉินและเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่นำมาสู่การกลับมาเที่ยวซ้ำ พบว่าความพึงพอใจต่อองค์ประกอบเกือบทุกด้านมีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับกลุ่มชุมชนเห็นว่าการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้มี การพัฒนาชุมชนหลายด้าน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง กลุ่มผู้ประกอบการพึงพอใจในระดับมาก กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ใน ระดับปานกลาง ความคิดเห็นด้านความพร้อมและแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ให้ดีขึ้น กลุ่มต่างๆ มีความเห็นว่ามีความพร้อมระดับหนึ่งและให้ข้อเสนอแนะไปในทางเดียวกัน ได้แก่ การทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย การรวมกลุ่มของบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่และบทบาทต่าง ๆ กัน การจัดการประชุม ประชาคมด้านโลจิสติกส์ทั้งในและนอกชุมชน การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดเวลา มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรง และมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ มีงบประมาณสนับสนุนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมีการพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบ และการจัดการโลจิสติกส์ระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวกับกลุ่มผู้ประกอบการมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนจนเป็นประเด็นที่ต้องสนใจหาเหตุผลมาอธิบาย

Bindu et al. (2008) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวัดมาตรฐานและบริการที่มีคุณภาพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยวิธี A second-order factor approach เป็นการวิเคราะห์หาองค์ประกอบเพื่อใช้ยืนยันในการตรวจสอบเครื่องมือ การพัฒนาและตรวจสอบ การวัดมาตรฐานและการบริการที่มีคุณภาพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยสร้างแบบจำลองที่แยกปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจ โดยใช้แนวความคิดความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสถานพยาบาล อาหาร การขนส่ง การรักษาความปลอดภัย และการใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจ ในขณะที่ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว สุขอนามัย ความเป็นธรรมของราคาสินค้า ศูนย์

ข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรม การรบกวน ความน่าสนใจ ข้อมูลส่วนบุคคล และสถานบันเทิงประเภทลับ ไม่ได้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจ

ภาคสรุป

จากการศึกษาแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทำให้ทราบหลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งมี 3 ข้อ คือ 1) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญ คุณค่า ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยววันนั้น เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ นักท่องเที่ยวในการเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ในการเข้าชม ในขณะที่เดียวกันก็จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น 2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิด ความรัก ห่วงแหน รักษา และดึงชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรของตนด้วย และได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เช่น การจ้างงาน การบริการนำเที่ยว การให้บริการขนส่ง การให้บริการ ที่พัก การขายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น 3) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและได้รับความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และประเด็นที่ 2 วัดศรีสุพรรณ จัดอยู่ในประเภทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเภท การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชนบท และยังทราบถึงลักษณะและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการศึกษา และกำหนดประเด็นย่อยในองค์ประกอบโพลีจิสติกส์ การท่องเที่ยวในด้านการให้บริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร

สำหรับการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวคือวัดศรีสุพรรณ พบว่ามีศาสนวัตถุ ศาสนสถาน ทั้งสิ้น 7 อย่าง ได้แก่ พระพุทธปาฏิหารีย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้าเจ็ดตื้อ) เจดีย์วัดศรีสุพรรณ พระวิหาร อุโบสถเงิน หลัทธิลาจารึก หอไตร และ รูปปั้นองค์พระพิฆเนศ ส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยว ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้ช่างสล่าสิบหมูล้านนาซึ่งมีการจัดกิจกรรม เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาฝึกทำการดูลายเครื่องเงินในการทำพวงกุญแจ และสินค้าเครื่องเงินอื่น ร้านขายของฝากของที่ระลึก และ ศูนย์โครงการกิจกรรม Monk Chat Meditation ที่ให้นักท่องเที่ยวสามารถสนทนาธรรมกับพระได้ ที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากที่สุด มีอยู่ 3 สิ่งคือ การท่องเที่ยวชม อุโบสถเงิน กราบนมัสการพระพุทธปาฏิหารีย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้าเจ็ดตื้อ) และสักการบูชาองค์รูปปั้นพระพิฆเนศ เนื่องจากการมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับความสวยงามของพระอุโบสถเงินที่เป็นหลังแรกของโลกเป็น สิ่งแปลกใหม่มีเอกลักษณ์ พระพุทธปาฏิหารีย์ มิ่งขวัญพระเมืองแก้ว นพบุรีศรีนครเชียงใหม่ (พระเจ้า

เจ็ดต่อ) ที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่วัดศรีสุพรรณ และเมืองเชียงใหม่ มีตำนานเล่าขานถึงปาฏิหาริย์มากมาย รูปปั้นองค์พระพิฆเนศที่สร้างเสร็จภายในวันเดียวสื่อถึงความสมปรารถนาโดยเร็วทันใจของผู้ที่ขอพร โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจากทุกจังหวัดทั่วประเทศ สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้หลากหลายเส้นทาง ซึ่งวัดศรีสุพรรณตั้งอยู่ในละแวกถนนคนเดินวันเสาร์ ตรอกถนนวิบูลย์ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการศึกษาเรื่องนี้ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการจัดการโลจิสติกส์ของการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ และปัญหาอุปสรรคในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

จากแนวความคิดโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว ทำให้ทราบว่าโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวมีความคล้ายคลึงกับเรื่องการขนส่งสำหรับการท่องเที่ยวซึ่งครอบคลุมเฉพาะเรื่องการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุสิ่งของเท่านั้น แต่โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว มีความครอบคลุมกว้างกว่า โดยมี 3 เรื่องหลัก คือ การขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุสิ่งของ หรือด้านการไหลทางกายภาพ (Physical flow) การให้หรือการรับข้อมูลข่าวสาร หรือด้านการไหลของสารสนเทศ (Information flow) และการรับจ่ายเงิน หรือด้านการไหลทางการเงิน (Financial flow) และได้ทราบกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์การขนส่งนักท่องเที่ยว ซึ่ง Lumsdon and Page (2004 อ้างใน เลกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ได้เสนอกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์การขนส่งนักท่องเที่ยวไว้ 8 ประการ ส่วนประการที่ 9 ถึง 12 นั้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน สุริยะ ได้เพิ่มเติมเข้าไปอันได้มาจากประสบการณ์การเดินทางในหลายประเทศ ซึ่งผู้วิจัย ได้นำข้อมูลในส่วนของแนวความคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยว มาเป็นแนวทางในการศึกษา และกำหนดองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณโดยนำมาใช้ 2 ด้าน คือ ด้านการไหลทางกายภาพ และด้านการไหลของสารสนเทศ ส่วนด้านการไหลทางการเงินนั้น ผู้วิจัย ไม่ได้นำมาใช้ในการกำหนดองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ เพราะ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลของวัดศรีสุพรรณ และไม่สอดคล้องกับความต้องการของวัดศรีสุพรรณจึงเลือกใช้เพียง 2 ด้านเท่านั้น ส่วนอีก 3 ด้าน ที่นำมาประกอบในการจัดทำองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณมาจาก กรอบแนวคิดที่กล่าวข้างต้น ซึ่งเลือกมา 3 ข้อ คือ 1) สิ่งที่มีให้บริการ (Availability) อยู่ในด้านสิ่งที่มีให้บริการ 2) การเอาใจใส่นักท่องเที่ยว (Customer care) เป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในด้านของบุคลากร 3) แม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านสถานที่ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในแนวคิดนี้ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำประเด็นหัวข้อองค์ประกอบในการจัดการโลจิสติกส์ของวัดศรีสุพรรณ และเป็นแนวทางในการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับ การท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ

จากการศึกษาแนวคิดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ทำให้ทราบความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวหมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำของนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามก็เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใด

สิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behaviour) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behaviour) เป็นการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่ และการวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นมักจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยว เวลาสำหรับการท่องเที่ยว และความตั้งใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้เป็นตัวกำหนดที่สำคัญยิ่งต่อการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ องค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นกรอบกำหนดทิศทาง และขนาดของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวให้แตกต่างกันออกไปตามข้อจำกัดที่แต่ละบุคคลมีอยู่ กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้ต่ำ มีเวลาน้อย หรือไม่ตั้งใจที่จะท่องเที่ยวย่อมสามารถท่องเที่ยวได้ใกล้ และในเวลาสั้นเท่านั้น แต่ในขณะที่คนที่มีรายได้สูง มีเวลามาก และมีความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวสถานที่ที่ทันสมัย และมีคุณภาพเหนือกว่า เป็นต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ และนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดข้อความคำถามในส่วนของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาแนวคิดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและการวิเคราะห์ความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยาคือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มีกระตุ้น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีมุมมอง และมีมิติในการพิจารณาหลายมิติ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน และมีระดับของความพึงพอใจแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ปัจจัย ประกอบไปด้วย ความพึงพอใจต่อมิติต่างๆ เป็นด้านๆ เช่น สิ่งต่างๆ ที่เขาได้รับประสบการณ์ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว อาทิเช่น ความความพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ความพึงพอใจต่อความสวยงาม ความสะอาด บริสุทธิ์ ฯลฯ หรือความพึงพอใจต่อการบริการต่างๆ เป็นต้น ซึ่งแต่ละมิติจะต้องได้รับการวิเคราะห์แยกกันเป็นด้านๆ ไปการที่เราระบุความพึงพอใจโดยแยกเป็นด้านๆ ไปนี้จะทำให้ เราสามารถทราบได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อด้านใดหรือเรื่องใด และเรื่องอะไรบ้างที่ทำให้เขาไม่พอใจในการท่องเที่ยว ผู้วิจัยนำข้อมูลข้างต้นมาเป็นแนวทางในการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ และเป็นแนวทางในการตั้งข้อความประเด็นย่อยในองค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ

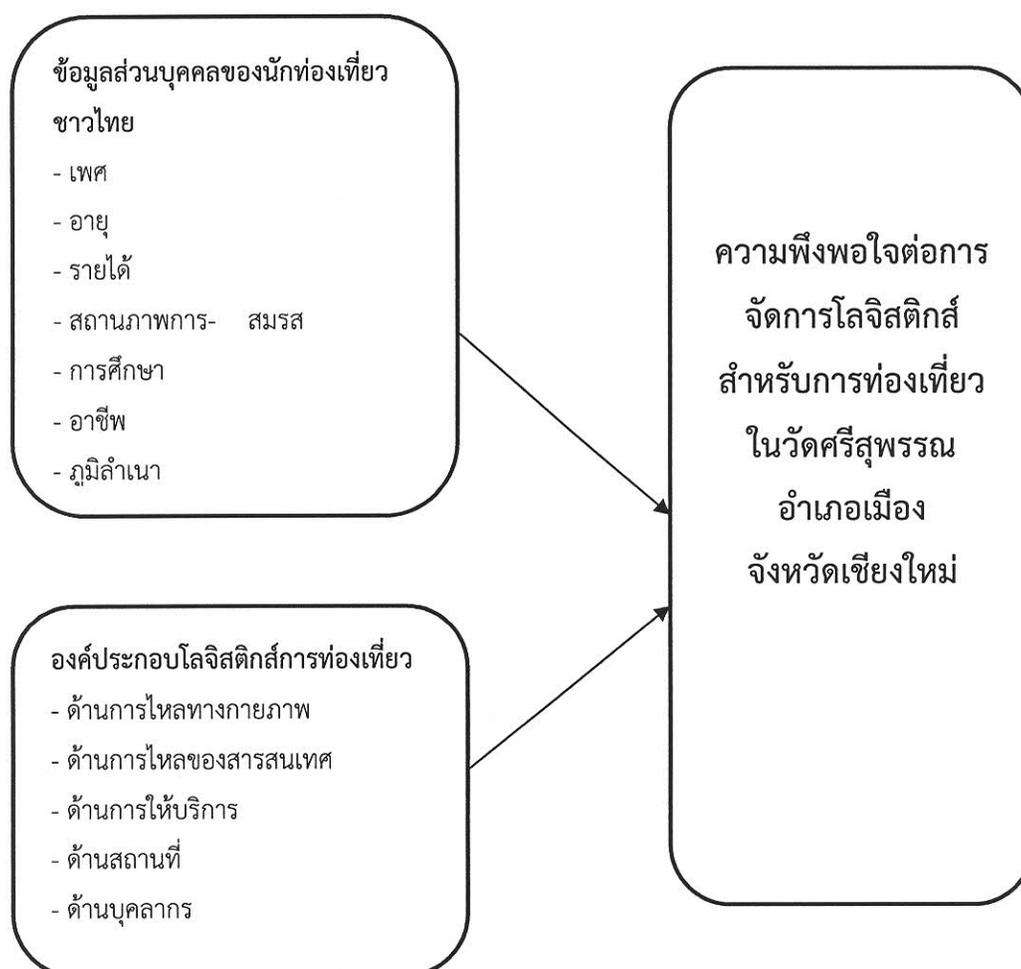
จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ ยุวรงค์ หงส์ทอง (2550) เรื่อง ความพร้อมของระบบโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการรีสอร์ตในจังหวัดเชียงราย พบว่า ผู้ประกอบการได้มีการนำระบบโลจิสติกส์มากำหนดกลยุทธ์ และบริหารจัดการภายในรีสอร์ต เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึง

พอใจมากที่สุด ปัญหาและอุปสรรคของระบบโลจิสติกส์ที่พบคือ ปัญหานักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการที่
 พักจำนวนน้อยในช่วง Low season ปัญหาด้านการสื่อสาร การประสานงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูล
 ระหว่างพนักงานกับนักท่องเที่ยว และการประสานงานระหว่างพนักงานกับพนักงานด้วยตนเอง
 ปัญหาการลาออกของพนักงานที่มีอัตราสูง ปัญหาด้านพื้นที่ของรีสอร์ท และปัญหาเอกสารสิทธิ์ที่ดิน
 ในงานวิจัยของ จิรัชญา แก้วจ้อน (2553) เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงโลจิสติกส์บนเกาะ
 สี่ช้าง สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการให้บริการท่องเที่ยวบนเกาะสี่ช้างในระดับ
 ปานกลาง ยกเว้นเรื่องราคาารถเช่าและที่พักซึ่งแพงเกินไป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจเกี่ยวกับ
 แพคเกจการท่องเที่ยวแบบเหมาจ่ายเนื่องจากเห็นว่าประหยัดเวลาและสะดวกกว่า สำหรับงานวิจัยของ
 กลุ่มความร่วมมือ 2 (IMT-GT) (2554: ระบบออนไลน์) เรื่องแนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์สำหรับการ
 ท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา พบว่านักท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ตทั้งชาวไทยและต่างชาติมีค่าใช้จ่ายใน
 การท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวภายในจังหวัดสงขลาทั้งชาวไทยและต่างชาติ และเมื่อเปรียบเทียบ
 ความพึงพอใจการจัดการโลจิสติกส์ ได้แก่ การจัดการไหลเวียนด้านกายภาพ ด้านสารสนเทศและด้าน
 การเงิน พบว่านักท่องเที่ยวในภูเก็ตมีความพึงพอใจสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสงขลาอย่าง
 มีนัยสำคัญ โดยการจัดการไหลเวียน ด้านการเงินได้รับความพึงพอใจในการบริการมากที่สุด
 รองลงมา คือ ด้านกายภาพและด้านสารสนเทศที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด งานวิจัย เกกิงศักดิ์ ชัย
 ชาญ (2555) เรื่องการจัดการโลจิสติกส์ในอำเภอวังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา พบว่านักท่องเที่ยว
 พึงพอใจปานกลางต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในปัจจุบันในภาพรวม โดยด้านการไหลทาง
 กายภาพได้รับความพึงพอใจต่ำสุด และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบโลจิสติกส์การ
 ท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่นำมาสู่การกลับมาเที่ยวซ้ำ พบว่าความพึงพอใจต่อ
 องค์ประกอบเกือบทุกด้านมีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มต่างๆ ให้
 ข้อเสนอแนะไปในทางเดียวกัน ได้แก่ การทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก
 รวดเร็ว และปลอดภัย การรวมกลุ่มของบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่และบทบาทต่างๆ กัน
 การจัดการประชุม ประชาคมด้านโลจิสติกส์ ทั้งในและนอกชุมชน การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว
 ตลอดเวลา มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรง และมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
 ใหม่ ๆ มีงบประมาณสนับสนุนเพิ่มขึ้น และสุดท้ายงานวิจัยของ Bindu et al. (2008 อ้างใน เกกิงศักดิ์
 ชัยชาญ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวัดมาตรฐานและบริการที่มีคุณภาพในอุตสาหกรรมกา
 รท่องเที่ยว โดยวิธี A second-order factor approach พบว่า แหล่งสถานพยาบาล อาหาร
 การขนส่ง การรักษาความปลอดภัย และการใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความ
 พึงพอใจ ในขณะที่ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว สุขอนามัย ความเป็นธรรมของราคาสินค้า
 ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรม การรบกวน ความน่าสนใจ ข้อมูลส่วนบุคคล และสถานบันเทิงประเภท
 ผับ ไม่ได้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้พบ

แนวคิดความพึงพอใจ และ แนวคิดทฤษฎีการจัดการ โลจิสติกส์การท่องเที่ยว ข้อมูลส่วนบุคคล ผลการศึกษาสรุปว่า องค์ประกอบโลจิสติกส์ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการจัดการโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว

จากข้อมูลในการตรวจเอกสารที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึง การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยอยากทราบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวว่าเป็นอย่างไร นำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวัดศรีสุพรรณจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดแนวทางการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวใน วัดศรีสุพรรณต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปกรอบแนวคิดของการศึกษาได้ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 17 กรอบแนวคิดในการวิจัย

อธิบายเพิ่มเติมในส่วนกรอบแนวคิดในการวิจัย ในส่วนขององค์ประกอบโลจิสติกส์การ
 ท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน ซึ่ง 2 ด้านแรก คือด้านการไหลทางกายภาพและด้านการไหลของสารสนเทศ
 ผู้วิจัยได้นำมาจากแนวคิดการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในหัวข้อโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในระดับ
 เมืองท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้กรอบของการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
 เกี่ยวข้องกับการไหลหรือการเคลื่อนที่ (Flow) สามส่วน คือ การไหลทางกายภาพ (Physical Flow)
 การไหลของข้อมูลข่าวสาร (Information flow) และการไหลด้านการเงิน (Financial Flow) ผู้วิจัย
 ได้เลือกมา 2 ด้านเพราะ ด้านที่ไม่ได้เลือกมาใช้คือ ด้านการไหลการเงิน เห็นว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูล
 ของวัดศรีสุพรรณในการศึกษาวิจัย และทางวัดศรีสุพรรณก็ไม่มีความสะดวกที่จะต้องการข้อมูล
 ทางด้านนี้ของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อีก 3 ข้อถัดมา คือด้านการให้บริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร
 ผู้วิจัยได้นำมาจากแนวคิดการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในหัวข้อเรื่อง กรอบแนวคิดในการ
 วิเคราะห์การขนส่งนักท่องเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกมา 3 ข้อ จาก 12 ข้อ คือ 1) สิ่งที่มีให้บริการ นำมา
 เป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านการให้บริการ 2) แม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว นำมาเป็น
 องค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ด้านสถานที่ และ 3) การเอาใจใส่นักท่องเที่ยว นำมาเป็น
 องค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านบุคลากร ซึ่งทั้ง 3 ข้อนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลของวัดศรี
 สุพรรณในการจัดทำจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำ
 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ยุวรงค์ หงส์ทอง (2550) เรื่องความพร้อมของระบบโลจิสติกส์ของ
 ผู้ประกอบการรีสอร์ทในจังหวัดเชียงราย อยู่ในหัวข้อคำถามในงานวิจัยส่วนของแบบสอบถาม
 ความพร้อมของโลจิสติกส์ในการให้บริการที่พัก โดยวัดเป็นระดับความพึงพอใจ นำมาใช้ใน
 องค์ประกอบในการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ ด้านการไหลทางกายภาพ
 งานวิจัยของ จิรัชญา แก้วจ้อน (2553) เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงโลจิสติกส์บนเกาะ
 สีสั่ง นำมาจากคำถามในส่วนของเรื่องข้อมูลความพึงพอใจของการมาท่องเที่ยวบนเกาะสีซั้ง นำมาใช้
 ในองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของ
 สารสนเทศ และด้านสถานที่ สำหรับงานวิจัยของ กลุ่มความร่วมมือ 2 (IMT-GT) (2554: ระบบ
 ออนไลน์) เรื่องแนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา นำมาจากคำถามใน
 ส่วนความพึงพอใจของผู้เดินทางที่มีต่อจังหวัดภูเก็ต โดยนำมาใช้เป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์การ
 ท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านไหลของสารสนเทศ และด้านสถานที่ และ
 งานวิจัย เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) เรื่องการจัดการโลจิสติกส์ในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัด
 นครราชสีมา ได้มาจากคำถามในงานวิจัยในส่วนของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
 องค์ประกอบของระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ซึ่งในงานวิจัยนี้ มีครบ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการไหล
 ทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการให้บริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีระเบียบวิธีการศึกษาประกอบด้วย

1. สถานที่ดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
6. ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ วัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้จำนวนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยจำนวนตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochra

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) รวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในบริเวณวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ราย

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าหาข้อมูลจากหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต รายงานการวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

1. เพศ เพศที่แตกต่างกันจะทำให้ความต้องการแตกต่างกัน และพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ต่างกัน ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน
2. อายุ กลุ่มอายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการการบริการที่แตกต่างกัน และความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ต่างกันไป
3. สถานภาพ หมายถึง สถานะในครอบครัวของนักท่องเที่ยว เช่น สมรส โสด หย่าร้าง ซึ่งมีส่วนกำหนดรูปแบบ และการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
4. การศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะใช้บริการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมากกว่าผู้มีการศึกษาน้อย และความพึงพอใจในองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ต่างกัน
5. อาชีพ อาชีพที่ต่างกันจะนำไปสู่ความจำเป็น และความต้องการที่ต่างกัน
6. ระดับรายได้ ระดับรายได้ของแต่ละบุคคลจะกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์ที่ต่างกัน
7. ภูมิลำเนา ภูมิลำเนาที่ต่างกันส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในองค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ต่างกันไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพื่ออะไร
2. ช่วงวันที่ชอบเลือกเดินทางมากที่สุด คือช่วงวันธรรมดา วันเสาร์ อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์
3. ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ คือ ช่วงเช้า บ่าย เย็น กลางคืน
4. ช่วงเดือนที่ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงมีนาคมถึงมิถุนายน ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ หรือไม่แน่นอน
5. พาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยว คือ เลือกใช้พาหนะประเภทใดในการเดินทางมาท่องเที่ยว

6. การเดินทางครั้งนี้มากับใคร คือ การเดินทางท่องเที่ยว มาคนเดียว เดินทางมากับคูรัก เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมากับเพื่อน เดินทางมากับบริษัททัวร์
7. กิจกรรมพร้อมกับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณมีอะไรบ้าง
8. การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งไหนบ้าง
9. ความต้องการที่จะรับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากแหล่งใด
10. การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง โดยยกเว้นค่าเดินทาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว มี 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการไหลทางกายภาพ คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประกอบของการเดินทางท่องเที่ยวในส่วนต่างๆ ได้แก่ ถนน การจราจร ความสะดวกสบาย ความปลอดภัยในการเดินทาง รถสาธารณะ
2. ด้านการไหลทางกายภาพ คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อด้านการสื่อสารผ่านข่าวสาร สารสนเทศ ได้แก่ แผ่นพับ เว็บไซต์ ข้อมูลจากทางวัด ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสารและอื่น
3. ด้านการให้บริการ คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมให้บริการ ได้แก่ สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน สินค้าของที่ระลึก และเทคโนโลยีต่างๆ
4. ด้านสถานที่ คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในเรื่อง ของความปลอดภัยในสถานที่ ความสะอาดของสถานที่ ความสวยงาม สถานที่ที่มีการส่งเสริมด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณภาพของสาธารณูปโภคพื้นฐาน
5. ด้านบุคลากร คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในเรื่องของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ ได้แก่ ความสุภาพและเป็นมิตร ความรวดเร็ว ความเอาใจใส่ดูแลด้วยความกระตือรือร้น การตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน ถูกต้อง และความพร้อมในการนำเที่ยวชมสถานที่ได้ทุกเวลา

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open-ended form) ซึ่งเป็นการถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้า โดยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางและการบรรยาย ในการวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน จะใช้ มาตรฐานแบบอัตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเกณฑ์การให้คะแนน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ (วิชิต อุ๋น, 2550: 267) ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ผลคะแนนที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ระยะเวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น 12 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2558 ถึงเดือนพฤษภาคม 2559

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวบริเวณวัดศรีสุพรรณ โดยมีการศึกษา เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิสำเนา ซึ่งได้ผลการศึกษาดังนี้

1. เพศ

ผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิงจำนวน 244 คน คิดเป็น ร้อยละ 61 และเป็นเพศชายจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	156	39
หญิง	244	61
รวม	400	100

2. อายุ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.75 อายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.5 อายุระหว่าง 50-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.5 อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.5 และอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.25 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า20ปี	30	7.5
20-29 ปี	115	28.75
30-39 ปี	118	29.5
40-49 ปี	70	17.5
50-59 ปี	46	11.5
60 ปีขึ้นไป	21	5.25
รวม	400	100

3. สถานภาพ

ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งโสด คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 29.5 และหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	248	62
สมรส	118	29.5
หม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่	34	8.5
รวม	400	100

4. การศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 12.25 และระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 11.5 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	49	12.25
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	46	11.5
ปริญญาตรี	243	60.75
สูงกว่าปริญญาตรี	62	15.5
รวม	400	100

5. อาชีพ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาคือ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 20 ทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 16.25 นักเรียนหรือนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12 รับจ้างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 7.75 มีอาชีพที่มีจำนวนเท่ากันคือ เกษียณอายุ และ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.25 และ แม่บ้านหรือพ่อบ้านมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	80	20
รับจ้างอิสระ	31	7.75
พนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ	134	33.5
ทำธุรกิจส่วนตัว	65	16.25
เกษียณกร	8	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนหรือนักศึกษา	48	12
เกษียณอายุ	13	3.25
แม่บ้านหรือพ่อบ้าน	8	2
อื่นๆ	13	3.25
รวม	400	100

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.25 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 -25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.75 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 -15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.75 รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.25 และรายได้เฉลี่ย 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.25 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	41	10.25
5,001-10,000 บาท	29	7.25
10,001-15,000 บาท	51	12.75
15,001-20,000 บาท	77	19.25
20,001-25,000 บาท	67	16.75
มากกว่า 25,000 บาท	135	33.75
รวม	400	100

7. ภูมิลำเนา

ผู้ให้ข้อมูลมีภูมิลำเนาอยู่นอกจังหวัดเชียงใหม่มากกว่าอยู่ภายในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีภูมิลำเนาอยู่นอกจังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 65.5 และมีภูมิลำเนาอยู่ภายในจังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 34.5 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ภายในจังหวัดเชียงใหม่	138	34.5
นอกจังหวัดเชียงใหม่	262	65.5
รวม	400	100

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ของนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมมารมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่วัดศรีสุพรรณในประเด็นต่างๆ ดังนี้ คือ

1. วัตถุประสงค์ในการเดินทาง
2. ช่วงวันที่ชอบเลือกเดินทางมากที่สุด
3. ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้
4. ช่วงเดือนที่ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด
5. พาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยว
6. การเดินทางครั้งนี้มากับใคร
7. กิจกรรมพร้อมกับการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนี้
8. การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งไหนบ้าง
9. ความต้องการที่จะรับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากแหล่งใด
10. การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง โดยยกเว้นค่าเดินทาง ซึ่งได้ผลการศึกษาวิจัย มีดังนี้

1. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางครั้งนี้

ผู้ให้ข้อมูลมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.75 เพื่อประชุมหรือสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 3.5 การศึกษาหรือทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.5 และเพื่อเข้าร่วมเทศกาลหรืองานประเพณี คิดเป็นร้อยละ 3.5 (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ข้อมูลวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางครั้งนี้

วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางครั้งนี้	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	314	78.5
เพื่อประชุมหรือสัมมนา	23	5.75
การศึกษาหรือทัศนศึกษา	18	4.5
เพื่อเข้าร่วมเทศกาลหรืองานประเพณี	14	3.5
อื่นๆ	31	7.75
รวม	400	100

2. ช่วงเวลาที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ชอบเดินทางวันเสาร์-อาทิตย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 23.75 และวันหยุดนักขัตฤกษ์หรือเทศกาล คิดเป็นร้อยละ 11.75 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ข้อมูลช่วงเวลาที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

ช่วงเวลาที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
วันธรรมดา	95	23.75
วันเสาร์-วันอาทิตย์	258	64.5
วันหยุดนักขัตฤกษ์หรือเทศกาล	47	11.75
รวม	400	100

3. ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาเที่ยวในสถานที่แห่งนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกใช้เวลาในการมาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณคือช่วงเย็นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 25.75 ช่วงบ่าย คิดเป็นร้อยละ 15 ช่วงเช้าคิดเป็นร้อยละ 7.5 และช่วงเวลาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ข้อมูลช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาเที่ยวในสถานที่แห่งนี้

ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาเที่ยวในสถานที่แห่งนี้	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	30	7.5
บ่าย	60	15
เย็น	189	47.25
กลางวัน	103	25.75
อื่นๆ	18	4.5
รวม	400	100

4. ช่วงเดือนที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกช่วงเดือนที่ไม่แน่นอนในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว โดยคิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 39.5 มีนาคม-มิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และช่วงเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม คิดเป็นร้อยละ 2.25 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ข้อมูลช่วงเดือนที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

ช่วงเดือนที่ชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
มีนาคม-มิถุนายน	21	5.25
กรกฎาคม-ตุลาคม	9	2.25
พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์	158	39.5
ไม่แน่นอน	212	53
รวม	400	100

5. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกใช้พาหนะในการท่องเที่ยวมากที่สุดคือรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาคือรถประจำทางหรือขนส่งมวลชน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 12.5 เท่ากัน ถัดมาคือรถเช่า คิดเป็นร้อยละ 10.25 รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 5.75 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.25 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ข้อมูลพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	215	53.75
รถเช่า	41	10.25
รถรับจ้าง	23	5.75
รถประจำทางหรือขนส่งมวลชน	50	12.5
รถจักรยานยนต์	50	12.5
อื่นๆ	21	5.25
รวม	400	100

6. การเดินทางครั้งนี้มากับใคร

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาคือ เดินทางมากับครอบครัวหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 26 เดินทางมากับคู่รัก สามีหรือภรรยา คิดเป็นร้อยละ 16 เดินทางมาคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 12.25 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2 และเดินทางมากับบริษัททัวร์มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.75 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ข้อมูลการเดินทางครั้งนี้มากับใคร

การเดินทางครั้งนี้มากับใคร	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางมาคนเดียว	49	12.25
เดินทางมากับคู่รัก สามีหรือภรรยา	64	16
เดินทางมากับครอบครัวหรือญาติ	104	26
เดินทางมากับเพื่อน	172	43
เดินทางมากับบริษัททัวร์	3	0.75
อื่นๆ	8	2
รวม	400	100

7. กิจกรรมที่ทำในสถานที่แห่งนี้พร้อมกับการท่องเที่ยว

สำหรับกิจกรรมที่ทำในสถานที่ของวัดศรีสุพรรณพร้อมกับการท่องเที่ยวนั้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกกิจกรรมชมทิวทัศน์ ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาคือ กิจกรรมทำบุญไหว้พระ คิดเป็นร้อยละ 70 และการถ่ายภาพ คิดเป็นร้อยละ 60.2 แต่ก็มีนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเลือกกิจกรรมเลือกซื้อของฝากของที่ระลึก สนทนาธรรม และกิจกรรมอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23.8 6.8 และ 1.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ข้อมูลกิจกรรมที่ทำในสถานที่แห่งนี้พร้อมกับการท่องเที่ยว

กิจกรรมที่ทำในสถานที่แห่งนี้พร้อมกับการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ชมทิวทัศน์ ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ	304	76.0
ถ่ายภาพ	241	60.2
ทำบุญ ไหว้พระ	280	70
สนทนาธรรม	27	6.8
เลือกซื้อของฝากของที่ระลึก	95	23.8
อื่นๆ	6	1.5

8. ข้อมูลการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของสถานที่แห่งนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณมาจากเพื่อนหรือญาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาคือจากโทรทัศน์หรือวิทยุหรือ Internet คิดเป็นร้อยละ 27.8 ได้รับข้อมูลมาจากแหล่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 13.8 ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารหรือคู่มือท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 12.8 ข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.2 และได้รับข้อมูลจากบริษัททัวร์ คิดเป็นร้อยละ 2.2 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ข้อมูลการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของสถานที่แห่งนี้

การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของสถานที่แห่งนี้	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนหรือญาติ	243	60.8
หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารหรือคู่มือท่องเที่ยว	51	12.8
โทรทัศน์หรือวิทยุหรือInternet	111	27.8
บริษัททัวร์	9	2.2
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	33	8.2
อื่นๆ	55	13.8

9. ความต้องการเข้าถึงข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ จากแหล่งเว็บไซต์ หรือ Facebook มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาคือ ป้ายประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 44 ต้องการเข้าถึงข้อมูลจากโทรทัศน์หรือวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 24.2 แผ่นพับหรือโบปลิว คิดเป็นร้อยละ 13.5 และต้องการเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4 (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ความต้องการเข้าถึงข้อมูล

ความต้องการเข้าถึงข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
แผ่นพับหรือโบปลิว	54	13.5
ป้ายประชาสัมพันธ์	176	44
โทรทัศน์หรือวิทยุ	97	24.2
เว็บไซต์หรือ Facebook	281	70.2
อื่นๆ	16	4

10. การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง (ยกเว้นค่าเดินทาง)

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้งซึ่งไม่รวมค่าเดินทาง เป็นจำนวนเงิน 1,000-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ น้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.5 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.25 10,001-15,000 บาท

คิดเป็นร้อยละ 5.75 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.75 และจำนวนเงิน มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.25 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง (ยกเว้นค่าเดินทาง)

การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง (ยกเว้นค่าเดินทาง)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000 บาท	114	28.5
1,001-5,000 บาท	150	37.5
5,001-10,000 บาท	81	20.25
10,001-15,000 บาท	23	5.75
15,001-20,000 บาท	19	4.75
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	13	3.25
รวม	400	100

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว จำแนกตาม องค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ระดับความพึงพอใจ ที่ใช้ในการประเมินไว้ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกเป็นองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เป็นการประเมินการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการไหลทาง

กายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการให้บริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร ซึ่งผลการศึกษาวิจัยมีดังนี้

1. ด้านการไหลทางกายภาพ

โดยภาพรวมแล้วองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านการไหลทางกายภาพทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยด้านการไหลทางกายภาพ พบว่า ประเด็นดังต่อไปนี้ทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับมากคือ คุณภาพของถนนหรือเส้นทาง (ค่าเฉลี่ย 4.08) ความปลอดภัยในการเดินทาง (ค่าเฉลี่ย 3.99) ความสะดวกสบายในการเดินทาง (ค่าเฉลี่ย 3.94) มีบริการรถสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย 3.76) และการจราจรทางถนน (ค่าเฉลี่ย 3.70) (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ด้านการไหลทางกายภาพ

ด้านการไหลทางกายภาพ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
คุณภาพของถนนหรือเส้นทาง	4.08	0.71	มาก
ความปลอดภัยในการเดินทาง	3.99	0.72	มาก
ความสะดวกสบายในการเดินทาง	3.94	0.76	มาก
มีบริการรถสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.76	0.79	มาก
การจราจรทางถนน	3.70	0.90	มาก
รวม	3.89	0.78	มาก

2. ด้านการไหลของสารสนเทศ

ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า องค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทางด้านการไหลของสารสนเทศส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.26) ประเด็นย่อยมีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลางเท่ากันทุกประเด็นดังต่อไปนี้ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับ

วัดศรีสุพรรณ ตามแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสารการท่องเที่ยว และอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 3.32) เว็บไซต์ของวัดศรีสุพรรณ (ค่าเฉลี่ย 3.28) ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ติดตั้งตามจุดต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 3.25) แผ่นพับ (ค่าเฉลี่ย 3.24) และศูนย์ข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณ (ค่าเฉลี่ย 3.19) (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ด้านการไหลของสารสนเทศ

ด้านการไหลของสารสนเทศ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ต่างๆ เกี่ยวกับวัดศรีสุพรรณ ตามแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสารการ ท่องเที่ยว และอื่นๆ	3.32	0.84	ปานกลาง
เว็บไซต์ของวัดศรีสุพรรณ	3.28	0.81	ปานกลาง
ป้ายประชาสัมพันธ์ ที่ติดตั้งตามจุดต่างๆ	3.25	0.91	ปานกลาง
แผ่นพับ	3.24	0.87	ปานกลาง
ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ของวัดศรีสุพรรณ	3.19	0.94	ปานกลาง
รวม	3.26	0.88	ปานกลาง

3. ด้านการให้บริการ

ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าด้านการให้บริการมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) ในประเด็นดังต่อไปนี้ ให้ความพึงพอใจในระดับมาก สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น อินเทอร์เน็ต สัญญาณ Wi-Fi สัญญาณโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 3.89) สินค้าของที่ระลึกมีความหลากหลาย เน้นการขายสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 3.76) และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น การบริการโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนถังขยะ และที่นั่งพักผ่อนมีเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.56) และให้ความพึงพอใจในระดับปานกลางในประเด็น ห้องน้ำมีความสะอาดและเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.28) สถานที่จอดรถเพียงพอและมีความปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 3.13) (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ด้านการให้บริการ

ด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น อินเทอร์เน็ต สัญญาณ WiFi สัญญาณโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น	3.89	0.88	มาก
สินค้าของที่ระลึกมีความหลากหลาย และเน้นการขายสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.76	0.83	มาก
สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น การบริการโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนถังขยะ และที่นั่งพักผ่อนมีเพียงพอ	3.56	0.84	มาก
ห้องน้ำมีความสะอาด และเพียงพอ	3.28	0.97	ปานกลาง
สถานที่จอดรถเพียงพอและมีความปลอดภัย	3.13	0.96	ปานกลาง
รวม	3.52	0.78	มาก

4. ด้านสถานที่

ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า สถานที่ที่มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.34) ในประเด็นดังต่อไปนี้ ให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในประเด็น ความสวยงาม น่าสนใจ ของสถานที่ท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.64) สถานที่ท่องเที่ยวสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้หรือประสบการณ์ แก่ นักท่องเที่ยว ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 4.42) ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.34) ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.26) และให้ความพึงพอใจในระดับมากในประเด็น สาธารณูปโภคพื้นฐานมีคุณภาพและใช้การได้ดี (ค่าเฉลี่ย 4.06) (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ด้านสถานที่

ด้านสถานที่	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
ความสวยงาม น่าสนใจ ของสถานที่ท่องเที่ยว	4.64	2.03	มากที่สุด
สถานที่ท่องเที่ยวสามารถ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ แก่ นักท่องเที่ยว ด้าน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	4.42	0.68	มากที่สุด
ความสะอาดของสถานที่ ท่องเที่ยว	4.34	0.67	มากที่สุด
ความปลอดภัยใน สถานที่ท่องเที่ยว	4.26	0.68	มากที่สุด
สาธารณูปโภคพื้นฐานมี คุณภาพและใช้การได้ดี	4.06	0.67	มาก
รวม	4.34	0.95	มากที่สุด

5. ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากรมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.85) ซึ่งมีประเด็นที่ทำให้ความพึงพอใจในระดับมากเหมือนกันทุกประเด็น ดังต่อไปนี้ บุคลากรในพื้นที่ให้บริการด้วยความสุภาพและเป็นมิตร (ค่าเฉลี่ย 4.07) บุคลากรในพื้นที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย 3.90) บุคลากรในพื้นที่ดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้นและเต็มใจให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 3.87) บุคลากรในพื้นที่ให้คำแนะนำ หรือตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 3.81) บุคลากรในพื้นที่มีความพร้อมในการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวได้ตลอดเวลา (ค่าเฉลี่ย 3.62) (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
บุคลากรในพื้นที่ให้บริการ ด้วยความสุภาพและเป็น มิตร	4.07	0.83	มาก
บุคลากรในพื้นที่ให้บริการ ด้วยความรวดเร็ว	3.90	0.84	มาก
บุคลากรในพื้นที่ดูแลเอา ใจใส่ กระจกหรือรั้วและ เต็มใจให้บริการ	3.87	0.85	มาก
บุคลากรในพื้นที่ให้ คำแนะนำ หรือตอบข้อ ซักถามอย่างชัดเจน	3.81	0.88	มาก
บุคลากรในพื้นที่มีความ พร้อมในการนำเที่ยวชมได้ ทุกเวลา	3.62	1.06	มาก
รวม	3.85	0.89	มาก

6. สรุป

สรุปความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว 5 ด้าน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) โดยให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในด้านสถานที่ (ค่าเฉลี่ย 4.34) ให้ความพึงพอใจในระดับมากในด้านการไหลทางกายภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.89) ด้านบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 3.85) และด้านการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 3.52) และให้ความพึงพอใจในระดับปานกลางในด้านการไหลของสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.26) (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 สรุปความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวใน
วัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

องค์ประกอบโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสถานที่	4.34	0.95	มากที่สุด
ด้านการไหลทางกายภาพ	3.89	0.78	มาก
ด้านบุคลากร	3.85	0.89	มาก
ด้านการให้บริการ	3.52	0.78	มาก
ด้านการไหลของสารสนเทศ	3.26	0.88	ปานกลาง
รวม	3.77	0.86	มาก

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ
จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านการไหลทางกายภาพ ผู้ให้ข้อมูลเสนอแนะให้มีการปรับปรุงระดับของถนนให้มีระดับ
เสมอกันเพื่อความสะดวกสบายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวและเป็นประโยชน์สำหรับคนนั่งรถเข็น
จัดให้มีเจ้าหน้าที่จัดระเบียบการจราจรให้เกิดความคล่องตัว มีจุดรับส่ง นักท่องเที่ยวชัดเจนเพื่อความ
สะดวกในการใช้บริการรถโดยสารสาธารณะหรือมีการใช้รถรางของวัดศรีสุพรรณรับส่งนักท่องเที่ยว
โดยกำหนดจุดรับส่งที่ชัดเจน แน่นนอน ภายในอำเภอเมืองและเส้นทางใกล้เคียงที่เชื่อมต่อ
มายังวัดศรีสุพรรณได้

2. ด้านการไหลของสารสนเทศ ผู้ให้ข้อมูลมีเสนอแนะว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทาง
แผ่นพับควรมีจุดวางแผ่นพับ ตามจุดสำคัญต่างๆ ทั่วบริเวณวัด และสามารถแจกให้นักท่องเที่ยวที่
ถนนคนเดินที่มีทุกวันเสาร์ เพื่อจะได้ประชาสัมพันธ์วัดศรีสุพรรณและรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับ
นักท่องเที่ยวก่อนมาเที่ยวชมได้ ป้ายประชาสัมพันธ์ควรติดตั้งตามจุด ปิมน้ำมัน ไหล่ทางที่เป็นทาง
เชื่อมที่เข้าหาวัดศรีสุพรรณ ทั้งในตัวอำเภอและนอกอำเภอเมืองเชียงใหม่ ป้ายบอกทางเข้าวัด ป้าย
บอกทางไปห้องน้ำ ป้ายบอกทางไปสถานที่จอดรถ ป้ายแนะนำสถานที่ ป้ายอธิบายการใช้สัญญาณ
WiFi และป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ควรมีเพิ่มเติมและมีความชัดเจน เต็มชัด สามารถมองเห็นได้ง่าย

มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางเฟสบุ๊กหรือทางโซเชียลมีเดียด้านอื่นโดยการอัปเดตข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านการให้บริการ ผู้ให้ข้อมูลเสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงห้องน้ำให้มีความสะอาดและไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องสร้างห้องน้ำเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อทำให้เกิดความประทับใจและเกิดการมาเที่ยวครั้งต่อไป สถานที่จอดรถไม่เพียงพอควรจัดให้มีที่จอดรถเพิ่ม เพื่อความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น สินค้าของที่ระลึกควรจัดให้มีหลากหลายมากกว่านี้

4. ด้านสถานที่ ผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเพิ่มกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้นต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของวัดศรีสุพรรณในด้านนี้

5. ด้านบุคลากร ผู้ให้ข้อมูลเสนอแนะให้มีการจัดสรรให้มีบุคลากรทางด้านการให้บริการเพิ่มจำนวนมากขึ้น เช่นไกด์นำเที่ยวชมสถานที่ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำต่างๆ กับนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป เจ้าหน้าที่บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวยามฉุกเฉิน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีสถานภาพโสด จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่นอกจังหวัดเชียงใหม่มากกว่าอยู่ภายในจังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด ชอบเดินทางวันเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณคือช่วงเย็น ช่วงเดือนที่เดินทางท่องเที่ยวไม่แน่นอน พาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน กิจกรรมที่ทำในสถานที่ของวัดศรีสุพรรณพร้อมกับการท่องเที่ยวคือกิจกรรมชมทิวทัศน์ ศาสนสถาน ศาสวัตถุ ผู้ให้ข้อมูลได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณมาจากเพื่อนหรือญาติมากที่สุด มีความต้องการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ จากแหล่งเว็บไซต์หรือ Facebook มีการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้งซึ่งไม่รวมค่าเดินทาง เป็นจำนวนเงิน 1,000-5,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือน้อยกว่า 1,000 บาท และลำดับสุดท้ายคือ จำนวนเงิน มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ซึ่งจำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจด้านสถานที่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการไหลทางกายภาพ ด้านบุคลากร ด้านการให้บริการ ให้ความพึงพอใจระดับมาก และด้านการไหลของสารสนเทศ ให้ความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการไหลทางกายภาพ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยด้านการไหลทางกายภาพ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับมากในประเด็น 1) คุณภาพของถนนหรือเส้นทาง 2) ความปลอดภัยในการเดินทาง 3) ความสะดวกสบายในการเดินทาง 4) มีบริการรถสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ และ 5) การจราจรทางถนน ตามลำดับ

ด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับปานกลางในประเด็น 1) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับวัดศรีสุพรรณ ตามแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสารการท่องเที่ยว และอื่นๆ 2) เว็บไซต์ของวัดศรีสุพรรณ 3) ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ติดตั้งตามจุดต่างๆ 4) แผ่นพับ และ 5) ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณ ตามลำดับ

ด้านการให้บริการ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยด้านการให้บริการ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับมากในประเด็น 1) สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น อินเทอร์เน็ต สัญญาณ Wi-Fi สัญญาณโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น 2) สินค้าของที่ระลึกมีความหลากหลาย เน้นการขายสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น การบริการโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนถังขยะ และที่นั่งพักผ่อนมีเพียงพอ และให้ความพึงพอใจในระดับปานกลางในประเด็น 1) ห้องน้ำมีความสะดวกและเพียงพอ 2) สถานที่จอดรถเพียงพอและมีความปลอดภัย

ด้านสถานที่ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยด้านสถานที่ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดที่ประเด็น 1) ความสวยงาม น่าสนใจ ของสถานที่ท่องเที่ยว 2) สถานที่ท่องเที่ยวสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้หรือประสบการณ์ แก่นักท่องเที่ยว ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) ความสะอาด ของสถานที่ท่องเที่ยว 4) ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว และให้ความพึงพอใจในระดับมากในประเด็น สาธารณูปโภคพื้นฐานมีคุณภาพและใช้การได้ดี

ด้านบุคลากร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยด้านบุคลากร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับมากในประเด็น 1) บุคลากรในพื้นที่ให้บริการด้วยความสุภาพและเป็นมิตร 2) บุคลากรในพื้นที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว 3) บุคลากรในพื้นที่ดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้นและเต็มใจให้บริการ 4) บุคลากรในพื้นที่ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน 5) บุคลากรในพื้นที่มีความพร้อมในการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวได้ตลอดเวลา ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้าน พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะ คือ

1. ด้านการไหลทางกายภาพในประเด็น คุณภาพของถนนควรมีการปรับปรุงระดับของถนนให้มีระดับเสมอกัน แนะนำให้มีเจ้าหน้าที่จัดระเบียบการจราจร มีจุดรับส่งนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการรถโดยสารสาธารณะที่ชัดเจน มีการใช้รถรางของวัดศรีสุพรรณในการรับส่งนักท่องเที่ยวโดยกำหนดจุดรับส่งที่ชัดเจน

2. ด้านการไหลของสารสนเทศ แนะนำให้มีจุดวางแผ่นพับตามจุดสำคัญต่างๆ ทั่วบริเวณวัดศรีสุพรรณเพิ่มมากขึ้นและแจกให้นักท่องเที่ยวที่ถนนคนเดินที่มีทุกวันเสาร์ป้ายประชาสัมพันธ์ แนะนำให้ติดตั้งตามจุด บิมน้ำมัน ไหล่ทางที่เป็นทางเชื่อมเข้าไปยังวัดศรีสุพรรณ ป้ายบอกทางในส่วนต่างๆ ป้ายแนะนำสถานที่ ป้ายอธิบายการใช้สัญญาณ WiFi และป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ แนะนำให้มีเพิ่มเติมและมีความชัดเจน เด่นชัด สามารถมองเห็นได้ง่าย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางโซเชียลมีเดียมีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านการให้บริการ แนะนำให้มีการปรับปรุงห้องน้ำให้มีความสะอาดและไม่มีการกักเก็บน้ำสร้างห้องน้ำเพิ่มเติมเพราะไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่จอดรถแนะนำให้จัดสรรเพิ่ม แนะนำให้สินค้าของที่ระลึกมีหลากหลายมากกว่านี้

4. ด้านสถานที่ แนะนำให้มีการเพิ่มกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้นต่อเนื่องและทำอย่างสม่ำเสมอ

5. ด้านบุคลากร แนะนำให้เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น โกต๋นำเที่ยวชม เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวยามฉุกเฉิน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้าน โดยผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในด้านสถานที่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า สถานที่ซึ่งเป็นการใช้สื่อที่มองเห็น สัมผัส และจับต้องได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เป็นองค์ประกอบสำคัญที่เป็น “รูปธรรม-Tangible” ในการนำมาเชื่อมระหว่างสินค้าทางการท่องเที่ยวกับบริการที่ให้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ คมสัน สุริยะ (2551: ระบบออนไลน์) ที่กล่าวไว้ว่า สถานที่ท่องเที่ยว งานเทศกาล หรือสิ่งสำคัญที่นักท่องเที่ยวต้องไม่

พลาดที่จะมาเยี่ยมชม สิ่งเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นแม่เหล็กดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือนเมืองท่องเที่ยวที่นั่น หากปราศจากแม่เหล็กดังกล่าวก็อาจจะไม่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวต้องมีความพยายามให้นักท่องเที่ยวเกิดประสบการณ์ในการท่องเที่ยวอย่างมีความสุข เช่น การให้แสง สี เสียง การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น บรรยากาศภายในสถานที่ท่องเที่ยว ความสวยงาม สาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานและพร้อมใช้งาน ตลอดจนความสะดวกและรู้สึกได้ถึงความปลอดภัย ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาท่องเที่ยวที่วัดศรีสุพรรณนานขึ้น และเพิ่มจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วย

ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความพึงพอใจในระดับมากในด้านการไหลทางกายภาพ ด้านบุคลากร และด้านการให้บริการ ผู้วิจัยเห็นด้วยว่าด้านการไหลทางกายภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางได้รวดเร็วและปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) เรื่องการจัดการโลจิสติกส์ในอำเภอวังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา พบว่ากลุ่มต่างๆ มีความเห็นให้ข้อเสนอแนะไปในทางเดียวกัน ได้แก่ การทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ในทำนองเดียวกันในด้านบุคลากร เป็นผู้ที่ดีต่อกับนักท่องเที่ยวโดยตรง ดังนั้นผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวหรือบุคลากร จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อวัดศรีสุพรรณ ต่อภาพลักษณ์ของวัดศรีสุพรรณ ทั้งนี้ผู้ให้บริการหรือบุคลากรหมายถึง เจ้าหน้าที่พระสงฆ์ เด็กวัด ตลอดจนอาสาสมัคร และบุคคลที่ทางวัดศรีสุพรรณจัดเตรียมไว้สำหรับให้บริการและอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว ส่วนประเด็นด้านการให้บริการ ที่ได้ข้อมูลจากการวิจัยนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ความพร้อมของสิ่งที่มีให้บริการ ได้แก่ สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน สินค้าของที่ระลึก และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่จะกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางเร็วขึ้น สอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบด้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้บริการทางการท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และยังได้กล่าวอีกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับทำให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก

ผู้ให้ข้อมูลให้ความพึงพอใจในระดับปานกลางในด้านการไหลของสารสนเทศซึ่งผู้ให้ข้อมูลให้ระดับความพึงพอใจในด้านนี้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในองค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทางวัดศรีสุพรรณมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลของวัดศรีสุพรรณให้กับนักท่องเที่ยวผ่านทางแหล่งสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ยังไม่ชัดเจน มีน้อย ไม่สม่ำเสมอ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว สังเกตได้จากการเข้ามาสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซ้ำอีก

ของวัดศรีสุพรรณจากทางผู้วิจัยที่ได้ไปเก็บข้อมูลในพื้นที่อยู่ตลอดเวลาเรื่องป้ายไปห้องน้ำ ป้ายบอกทาง ป้าย WiFi ที่ใช้ฟรีไม่มี ป้ายประชาสัมพันธ์ ต่างๆ ที่มองไม่เห็น ป้ายเล็ก ตัวหนังสือไม่ชัดเจน และที่ตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณที่ให้ข้อมูลไม่เพียงพอมีเจ้าหน้าที่ที่ให้ข้อมูลโดยตรง เรื่องท่องเที่ยวมีไม่เพียงพอ เพราะนักท่องเที่ยวเดินทางมาสอบถามผู้วิจัยเป็นส่วนมาก จึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ว่าการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยว ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่มความร่วมมือ 2 (IMT-GT) (2554: ระบบออนไลน์) เรื่องแนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา พบว่านักท่องเที่ยวภายในจังหวัดสงขลาทั้งชาวไทยและต่างชาติ ให้ความพึงพอใจในด้านสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยได้กล่าวว่าจังหวัดสงขลายังมีปัญหาในเรื่องของข้อมูลข่าวสาร แผนที่ท่องเที่ยว หนังสือแนะนำเที่ยว เว็บไซต์ ป้ายบอกทาง ป้ายแนะนำสถานที่ ที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ ซึ่งได้จำแนกตามองค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว 5 ด้าน คือ 1) ด้านการไหลทางกายภาพ 2) ด้านการไหลของสารสนเทศ 3) ด้านการให้บริการ 4) ด้านสถานที่ และ 5) ด้านบุคลากร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้

1. ด้านการไหลทางกายภาพ ในเรื่องของการจราจรไปยังวัดศรีสุพรรณควรจัดให้มีจุดรับส่งนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการรถโดยสารสาธารณะที่ชัดเจนโดยตรงจุดด้านหน้าวัดศรีสุพรรณตรงประตูทางเข้าวัดศรีสุพรรณ ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และวันอาทิตย์ ส่วนทุกวันเสาร์ควรมีการใช้รถรางของวัดศรีสุพรรณในการรับส่งนักท่องเที่ยว โดยกำหนดจุดรับส่ง เวลา สถานที่ ที่ชัดเจน โดยประสานงานกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีตำรวจที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ประสานงานกับภาคเอกชน เช่น ห้างสรรพสินค้าใกล้เคียง ให้นักท่องเที่ยวมาทานพาหนะไปจอดได้ โดยนำรถรางของวัดศรีสุพรรณไปรับส่ง และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่จัดระเบียบการจราจรทุกวันเสาร์ เพื่อให้การจราจรของวัดศรีสุพรรณไม่ติดขัดไหลลื่น

2. ด้านการไหลของสารสนเทศ วัดศรีสุพรรณควรมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณโดยมีการตั้งเคาน์เตอร์ให้บริการด้านหน้าทั้ง 2 ข้างของประตูทางเข้า ด้านซ้าย และด้านขวา ในทุกวันเสาร์ เดินตรงเข้าประตูวัดศรีสุพรรณสามารถเห็นแล้วสะดุดตา และมีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการดูแล ภาระงานของเจ้าหน้าที่ ที่ประจำเคาน์เตอร์ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเน้นให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ของวัดศรีสุพรรณอย่างเดียวจะไม่ปะปนกับงานด้านอื่นๆ

3. ด้านการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องสถานที่จอดรถเพิ่มความปลอดภัยโดยเพิ่มแสงสว่างในตอนหัวค่ำถึงตอนกลางคืนและมีการติดกล้องวงจรปิด CCTV ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่เวรยามในการเดินสำรวจโดยเฉพาะวันเสาร์ สถานที่จอดรถทางผู้วิจัยได้เห็นแล้วว่าพื้นที่วัดศรีสุพรรณมีอยู่อย่างจำกัดอาจไม่สามารถขยายเพิ่มเติมได้ แต่จะให้ทำการจัดการให้ดีขึ้นโดยการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ให้คุ้มค่าที่สุด คือจากเดิมในการจอดรถของนักท่องเที่ยวนั้นมีการจอดรถไม่เป็นระเบียบทางวัดศรีสุพรรณควรทำให้เป็นระเบียบ โดยมีการจัดทำ Zoning การแบ่งเขตที่จอดรถยนต์ กับมอเตอร์ไซค์ ให้ชัดเจน ทำการตีเส้นตารางแนวเฉียง ด้วยการคำนวณความกว้าง ยาวของตัวรถ ระยะห่างในการจอดรถ เพื่อจะได้ตีเส้นได้ถูกต้องและประหยัดพื้นที่จอดรถและจอดรถได้เยอะขึ้นกว่าเดิม มีเจ้าหน้าที่ดูแลการเข้าออกของรถให้เข้าง่าย ออกง่าย และจอดให้ตรงเส้นเป็นระเบียบ ถ้าจะจอดซ้อนคันหรือจอดขวางก็สามารถให้ปลดเบรกรถได้ และควรมีการเพิ่มจำนวนห้องน้ำสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวผู้หญิงเข้ามาท่องเที่ยววัดศรีสุพรรณมากกว่านักท่องเที่ยวผู้ชาย โดยแบ่งงบประมาณในการจัดสร้างห้องน้ำให้ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และมีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำทำความสะอาดทุกๆ 2 ชม. สำหรับวันเสาร์ ส่วนวันธรรมดานอกเหนือจากวันเสาร์ก็ให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลทำความสะอาดตอนเช้า กลางวัน เย็น ในส่วนห้องน้ำถ้ามีการดูแลดีแล้วก็ยังเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของวัดศรีสุพรรณ เป็นชื่อเสียง นักท่องเที่ยวมีการบอกต่อว่าห้องน้ำที่นี่สะอาด น่าใช้ และผลพลอยได้อีกทางคือนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวถนนคนเดินทุกวันเสาร์ที่ทราบว่าห้องน้ำของวัดศรีสุพรรณนั้นสะอาดก็สามารถมาใช้บริการได้ ทางวัดศรีสุพรรณยังสามารถจัดทำตู้บริจาคสำหรับการเข้าห้องน้ำได้อีกด้วย

4. ด้านสถานที่ สาธารณูปโภคพื้นฐานในเรื่องน้ำ มีความจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะวันเสาร์ที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนมากทุกวันเพื่อให้เพียงพอต่อการใช้งาน ควรเพิ่มแท่งน้ำสำรองที่ไว้ใช้เฉพาะวันเสาร์ ส่วนวันธรรมดาก็ใช้เหมือนเดิม

5. ด้านบุคลากร บุคลากรในการให้บริการควรมีหมวกคลุมศีรษะนำชมสถานที่คอยให้บริการประจำจุดแต่ละจุดในวัดศรีสุพรรณในทุกวันเสาร์ โดยกำหนดตำแหน่งจุดที่เจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ได้แก่ หน้าพระวิหาร ทางเข้าหน้าวัด หน้าร้านจำหน่ายของฝากของที่ระลึก หน้าศูนย์ สล่าสิบลมภูล้านนา และตำแหน่งที่สำคัญคือพระอุโบสถเงินที่มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่มากกว่าจุดอื่นเพราะนักท่องเที่ยวชมมากเป็นพิเศษ ส่วนวันอื่นๆ ที่นอกเหนือจากวันเสาร์ก็ลดจุดในการให้บริการเหลือ 1-2 จุดตามความเหมาะสม และควรมีการฝึกอบรมให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจในข้อมูลของวัดศรีสุพรรณไปในทิศทางเดียวกัน และได้รับบริการจากมัคคุเทศก์นำชมมีมาตรฐานเดียวกัน มีชุดยูนิฟอร์มที่ใส่เหมือนกันอาจจะเป็นเสื้อสีเดียวกันสกรีนตรกรูปเป็นตราวัดศรีสุพรรณ และป้ายชื่อ และตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ เพื่อความเป็นเอกลักษณ์และจดจำได้ง่ายสำหรับนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งต่อไป เพื่อให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติที่มาท่องเที่ยว วัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. การวิจัยครั้งต่อไป อาจมุ่งประเด็นที่การศึกษาพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว และร่วมกับหน่วยงานท่องเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว เพื่อพัฒนาวัดศรีสุพรรณให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

- กลุ่มความร่วมมือ 2 (IMT-GT) สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน. 2554. โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา [http://www.dft.go.th/Portals/0/ContentManagement/Document_Mod666/%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%20IMT-GT%20\(2\)@25540816-1628267043.pdf](http://www.dft.go.th/Portals/0/ContentManagement/Document_Mod666/%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%20IMT-GT%20(2)@25540816-1628267043.pdf) (9 กันยายน 2558).
- คมสัน สุริยะ. 2558. กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์เรื่องโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://tourismlogistics.com/index.php?option=com_content&view=article&id=71:concept-tourism-logistics&catid=64:conceptual-framework&Itemid=78 (12 มีนาคม 2558).
- คมสัน สุริยะ, ศิริพร ศรีชูชาติ และ กนต์สินี กันทะวงศ์วาร. 2551. การวิเคราะห์ระบบโลจิสติกส์สำหรับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในล้านนา. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.tourismlogistics.com/index.php?option=com_content&view=article&id=129:2009-01-08-03-55-49&catid=66:research-papers&Itemid=80 (30 เมษายน 2558).
- จรัชญา แก้วจ้อน. 2553. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงโลจิสติกส์บนเกาะสี่ช้าง. ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยพร วิชาวุธ. 2523. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ. 2555. การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ. 2538. พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. นครปฐม: โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียนมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2548. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- พระครูพิทักษ์ สุทธิคุณ. 2557. วัตศรีสุพรรณ ในพระอุโบสถ์พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ. เชียงใหม่: นันทพันธ์.
- พิทักษ์ ตรุษทิม. 2538. ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตยานนาวา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด. 2551. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในกลุ่มแม่น้ำโขง. สถาบันวิจัยสังคม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุยงค์ หงส์ทอง. 2550. ความพร้อมของระบบโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการรีสอร์ทในจังหวัด เชียงราย. เชียงราย: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- วิจิต อุ๋อัน. 2550. การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: พรินท์แอมี่.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ออนไลน์. 2557. แผ่นดินไหว...กระทบท่องเที่ยวเชียงใหม่และเชียงรายเฉพาะ ช่วงโลว์ซีซั่น คาดปลายปี'57 กลับมาคึกคักได้ดังเดิม. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://tourisminvest.tat.or.th/บทวิเคราะห์/บทความจากศูนย์วิจัยกสิกร?start=5> 20, 2499 (9 พฤษภาคม 2558).
- สรชัย พิศาลบุตร และ นฤมล สมิตินันท์. 2526. กลุ่มตลาดผู้หญิงชาวต่างประเทศของไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุชิน หมองทอง. 2543. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงวัฒนธรรม. 2557. 1 เส้นทางท่องเที่ยว 12 สินค้าทางวัฒนธรรม. เชียงใหม่: แม็กซ์พริ้นติ้ง.
- Bindu, N., Chandrasekharan, F. & Prakash Sai, L. 2008. Scales to measure and benchmark service quality in tourism industry A second-order factor approach. Chennai, India: Department of Management Studies, Indian Institute of Technology Madras.
- Lumsdon, L. and Page, S. 2004. กรอบแนวคิดเรื่องการวิเคราะห์โลจิสติกส์สำหรับเรื่องการท่องเที่ยว. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.tourismlogistics.com/index.php?option=com_content&view=article&id=71:2008-12-01-11-16-47&catid=64:2008-12-01-11-20-40&Itemid=78 (13 มีนาคม 2558).
- Matichol Online. 2557. เผยผลสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไทย เยี่ยมญาติมาอันดับ1. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://m.matichon.co.th/readnews.php?newsid=1408939951> (30 เมษายน 2558).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

หมายเลขแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเก็บข้อมูลในการวิจัย เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาท่านตอบคำถามทุกข้อในแบบสอบถามนี้ คำตอบของท่านไม่มีถูกหรือผิด และผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านตอบในแบบสอบถาม จะไม่มีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายต่อตัวท่านหรือบุคคลใด ๆ และเพื่อจกใช้ข้อมูลเป็นประโยชน์ในการเสนอแนะวัดศรีสุพรรณ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในการพัฒนาปรับปรุง และเป็นแนวทางในการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณต่อไป สำหรับแบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งสิ้น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ (.....) ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี พร้อมทั้งขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

อมลีนรัศมี ศรีบัวนา

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 2. 20 – 29 ปี
☐ 3. 30 – 39 ปี	☐ 4. 40 – 49 ปี
☐ 5. 50 – 59 ปี	☐ 6. 60 ปี ขึ้นไป
3. สถานภาพ

☐ 1. โสด	☐ 2. สมรส
☐ 3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	
4. การศึกษา

☐ 1. มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	☐ 2. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
☐ 3. ปริญญาตรี	☐ 4. สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ

☐ 1. รับราชการ	☐ 2. รับจ้างอิสระ
☐ 3. พนักงานเอกชน/รัฐวิสาหกิจ	☐ 4. ทำธุรกิจส่วนตัว
☐ 5. เกษตรกร	☐ 6. นักเรียน/นักศึกษา
☐ 7. เกษียณอายุ	☐ 8. แม่บ้าน/พ่อบ้าน
☐ 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 2. 5,001 – 10,000 บาท
☐ 3. 10,001 – 15,000 บาท	☐ 4. 15,001 – 20,000 บาท
☐ 5. 20,001 – 25,000 บาท	☐ 6. มากกว่า 25,000 บาท
7. ภูมิลำเนา

☐ 1. ภายในจังหวัดเชียงใหม่	
☐ 2. นอกจังหวัดเชียงใหม่ คือ.....	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

1. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางครั้งนี้คือข้อใด

☐ 1. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	☐ 2. เพื่อประชุม/สัมมนา
☐ 3. การศึกษา/ทัศนศึกษา	☐ 4. เพื่อเข้าร่วมเทศกาล/งานประเพณี
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
2. ช่วงวันที่ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

☐ 1. วันธรรมดา	☐ 2. วันเสาร์-อาทิตย์
☐ 3. วันหยุดนักขัตฤกษ์/เทศกาล	
3. ช่วงเวลาที่ท่านใช้เดินทางมาเที่ยวในสถานที่แห่งนี้ คือช่วงเวลาใด

☐ 1. เช้า	☐ 2. บ่าย
☐ 3. เย็น	☐ 4. กลางคืน
☐ 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
4. ช่วงเดือนที่ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

☐ 1. มีนาคม-มิถุนายน	☐ 2. กรกฎาคม-ตุลาคม
☐ 3. พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์	☐ 4. ไม่แน่นอน
5. พาหนะที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

☐ 1. รถยนต์ส่วนตัว	☐ 2. รถเช่า
☐ 3. รถรับจ้าง	☐ 4. รถประจำทาง, ขนส่งมวลชน
☐ 5. รถจักรยานยนต์	
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
6. การเดินทางครั้งนี้ท่านมากับใคร

☐ 1. เดินทางมาคนเดียว	☐ 2. เดินทางมากับคู่รัก สามี/ภรรยา
☐ 3. เดินทางมากับครอบครัว/ญาติ	☐ 4. เดินทางมากับเพื่อน
☐ 5. เดินทางมากับบริษัททัวร์	
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
7. กิจกรรมที่ท่านทำในสถานที่แห่งนี้พร้อมกับการท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ชมทิวทัศน์ ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ	☐ 2. ถ่ายภาพ
☐ 3. ทำบุญ ไหว้พระ	☐ 4. สนทนาธรรม
☐ 5. เลือกซื้อของฝากของที่ระลึก	
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
8. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของสถานที่แห่งนี้จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. เพื่อน/ญาติ	☐ 2. หนังสือพิมพ์/นิตยสาร/คู่มือท่องเที่ยว
☐ 3. โทรทัศน์/วิทยุ/Internet	☐ 4. บริษัททัวร์
☐ 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

9. ท่านต้องการเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. แผ่นพับ/ใบปลิว () 2. ป้ายประชาสัมพันธ์
- () 3. โทรทัศน์/วิทยุ () 4. เว็บไซต์/Facebook
- () 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
10. ท่านวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้งเท่าใด (ยกเว้นค่าเดินทาง)
- () 1. น้อยกว่า 1,000 บาท () 2. 1,001 – 5,000 บาท
- () 3. 5,001 – 10,000 บาท () 4. 10,001 – 15,000 บาท
- () 5. 15,001 – 20,000 บาท () 6. มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของวัดศรีสุพรรณ จำแนกตามองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว 5 ด้าน คือ

1. ด้านการไหลทางกายภาพ
2. ด้านการไหลของสารสนเทศ
3. ด้านการให้บริการ
4. ด้านสถานที่
5. ด้านบุคลากร

กรุณาเลือกเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ 1 – 5

- 5 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก
- 3 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย
- 1 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการไหลทางกายภาพ					
1. คุณภาพของถนนหรือเส้นทาง					
2. การจราจรทางถนน					
3. ความสะดวกสบายในการเดินทาง					
4. ความปลอดภัยในการเดินทาง					
5. มีบริการรถสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านการไหลของสารสนเทศ					
1. แผ่นพับ					
2. เว็บไซต์ของวัดศรีสุพรรณ					
3. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับวัดศรีสุพรรณ ตามแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสารการท่องเที่ยว และอื่นๆ					
4. ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ติดตั้งตามจุดต่างๆ					
5. ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณ					
ด้านการให้บริการ					
1. สถานที่จอดรถเพียงพอและมีความปลอดภัย					
2. ห้องน้ำมีความสะอาด และเพียงพอ					
3. สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น การบริการโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนถังขยะ และที่นั่งพักผ่อนมีเพียงพอ					
4. สินค้าของที่ระลึกมีความหลากหลาย และเน้นการขายสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น					
5. สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในสถานที่ท่องเที่ยวเช่น อินเทอร์เน็ต สัญญาณ Wi-Fi สัญญาณโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น					

ประเด็นศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านสถานที่					
1. ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว					
2. ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว					
3. ความสวยงาม น่าสนใจ ของสถานที่ท่องเที่ยว					
4. สถานที่ท่องเที่ยวสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้/ประสบการณ์ แก่นักท่องเที่ยว ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
5. สาธารณูปโภคพื้นฐานมีคุณภาพและใช้การได้ดี					
ด้านบุคลากร					
1. บุคลากรในพื้นที่ให้บริการด้วยความสุภาพและเป็นมิตร					
2. บุคลากรในพื้นที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว					
3. บุคลากรในพื้นที่ดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้นและเต็มใจให้บริการ					
4. บุคลากรในพื้นที่ให้คำแนะนำ หรือตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน					
5. บุคลากรในพื้นที่มีความพร้อมในการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวได้ตลอดเวลา					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หากท่านมีความต้องการพัฒนาด้านการไหลทางกายภาพ ของวัดศรีสุพรรณ

1.1 คุณภาพถนน.....

.....

1.2 การจราจรในการเดินทาง.....

.....

1.3 ความสะดวกสบายในการเดินทาง

.....

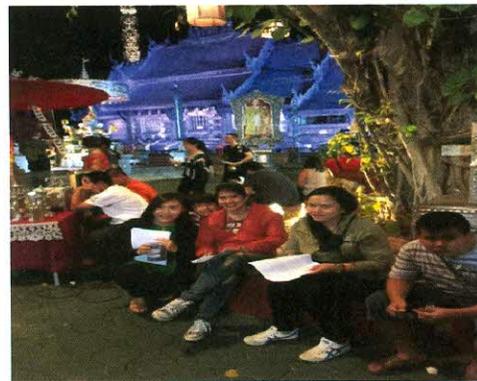
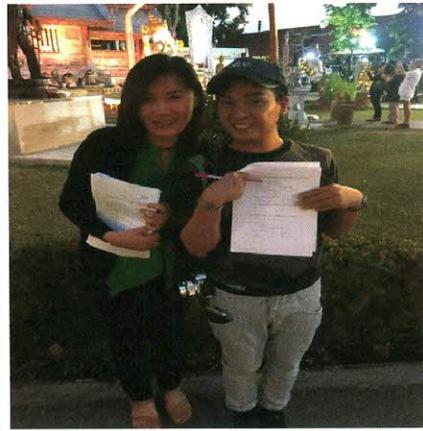
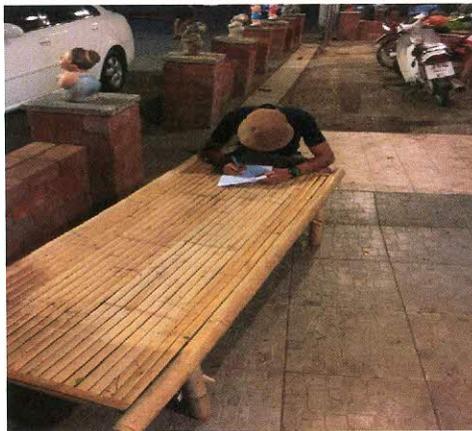
- 1.4 ความปลอดภัยในการเดินทาง.....
.....
- 1.5 รถสาธารณะ.....
.....
2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หากท่านมีความต้องการพัฒนาด้านการไหลของสารสนเทศ ของวัดศรีสุพรรณ
- 2.1 แผ่นพับ.....
.....
- 2.2 เว็บไซต์ของวัดศรีสุพรรณ.....
.....
- 2.3 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับวัดศรีสุพรรณ ตามแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต
วารสารการท่องเที่ยว และอื่นๆ.....
.....
- 2.4 ป้ายประชาสัมพันธ์ที่ติดตั้งตามจุดต่างๆ.....
.....
- 2.5 ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของวัดศรีสุพรรณ.....
.....
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หากท่านมีความต้องการพัฒนาด้านการให้บริการ ของวัดศรีสุพรรณ
- 3.1 สถานที่จอดรถ.....
.....
- 3.2 ห้องน้ำ.....
.....
- 3.3 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น การบริการโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนถังขยะ และที่นั่ง
พักผ่อน.....
.....
- 3.4 สินค้า ของที่ระลึก.....
.....
- 3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในสถานที่ท่องเที่ยวเช่น อินเทอร์เน็ต สัญญาณ
Wi-Fi สัญญาณโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น.....
.....

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หากท่านมีความต้องการพัฒนาด้านสถานที่ ของวัดศรีสุพรรณ
- 4.1 ความปลอดภัย.....
-
- 4.2 ความสะอาด.....
-
- 4.3 ความสวยงาม น่าสนใจ
-
- 4.4 การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้/ประสบการณ์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น.....
-
- 4.5 คุณภาพ และการทำงานของสาธารณูปโภคพื้นฐาน
-
5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หากท่านมีความต้องการพัฒนาด้านบุคลากร ของวัดศรีสุพรรณ
- 5.1 ความสุภาพและเป็นมิตร.....
-
- 5.2 ความรวดเร็วในการให้บริการ.....
-
- 5.3 การดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้นและเต็มใจให้บริการ.....
-
- 5.4 การให้คำแนะนำ หรือตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน.....
-
- 5.5 มีความพร้อมในการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวได้ทุกเวลา.....
-

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

ภาพบรรยากาศในการเก็บข้อมูลวิจัย จากนักท่องเที่ยวชาวไทย

ภาพผนวกที่ 1 การเก็บข้อมูลทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วันที่ 6 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 2 การเก็บข้อมูล ถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 20 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 3 การเก็บข้อมูล วันที่ 20 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 4 การเก็บข้อมูล ถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 21 ก.พ. 59

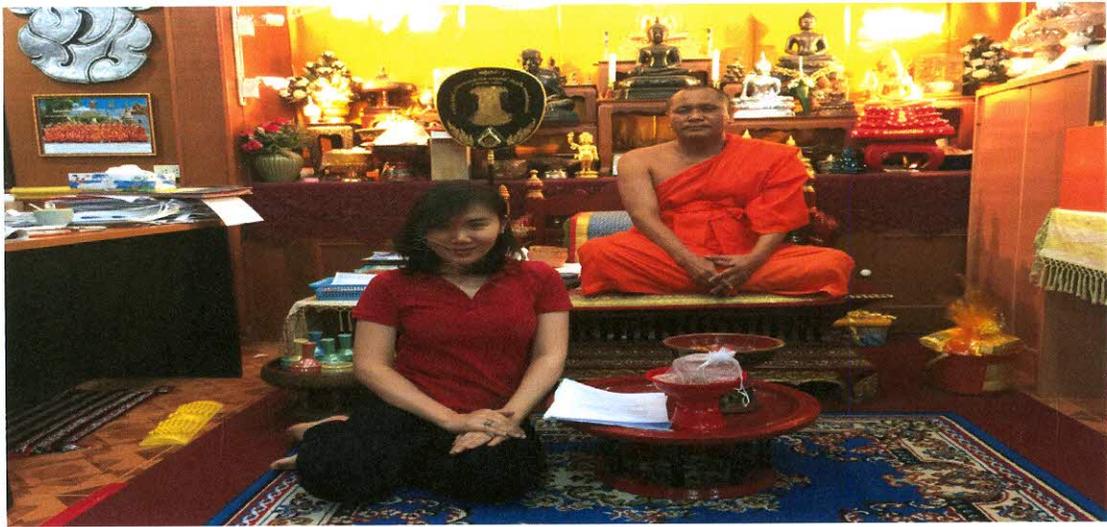
ภาพผนวกที่ 5 การเก็บข้อมูล วันที่ 21 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 6 การเก็บข้อมูลถ่ายกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 27 ก.พ. 59

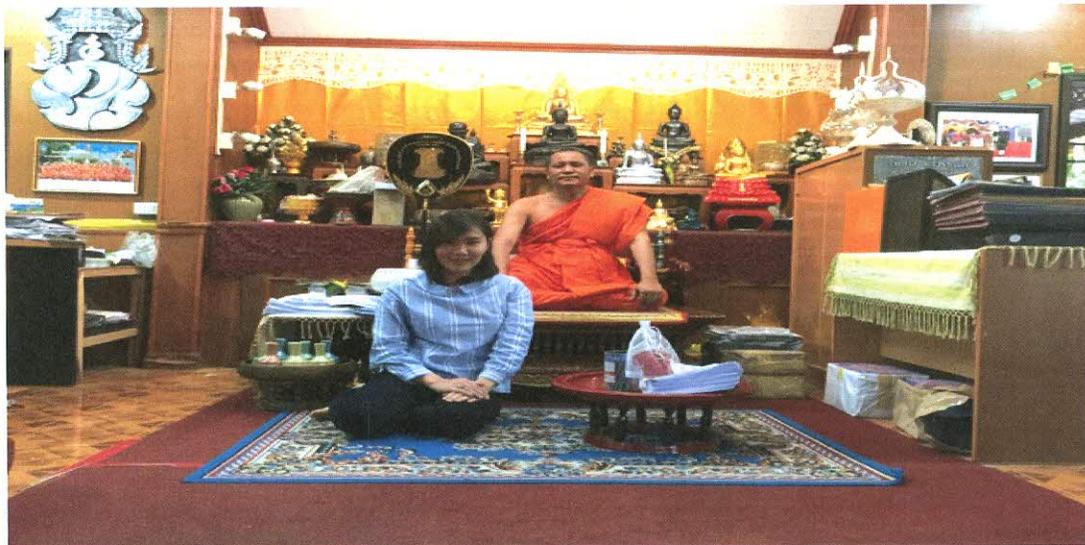
ภาพผนวกที่ 7 การเก็บข้อมูล วันที่ 27 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 8 การเก็บข้อมูลถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 28 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 9 การเก็บข้อมูล วันที่ 28 ก.พ. 59

ภาพผนวกที่ 10 การเก็บข้อมูลถ่ายรูปกับเจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ วันที่ 5 มี.ค. 59

ภาพผนวกที่ 11 การเก็บข้อมูล วันที่ 5 มี.ค. 59

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายอมลินทร์ศมี ศรีบัวนำ
เกิดเมื่อ	21 ตุลาคม 2525
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่